

DELO življenje

Iz vsebine:

Dan Alpine – praznovanje je popestrila modna revija ter voditeljica in pevka Natalija Verboten

Janez Žakelj – dobitnik priznanja za življenjsko delo za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Andreja Bogataj – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Judita Oblak – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Tekači, ki tekmujejo v naši obutvi, letos zelo uspešni

Verjamem, da bomo postavili dobre temelje, iz katerih bomo gradili prihodnost s sedanjimi in novimi kupci.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač

Nadzorni svet je na zadnji seji potrdil letno poročilo in uspešno poslovanje Alpine za leto 2004, sedaj pa že nestrpno pričakujemo rezultate poslovanja za letošnje prvo polletje. Glede na nižjo prodajo tako športnega kot tudi modnega programa v prvih mesecih lahko pričakujemo nekoliko slabše rezultate od planiranih. To pa še ne pomeni, da letnega plana ne moremo doseči. Ne bom na dolgo in široko pisal o aktivni prodajni politiki, ki je bila že velikokrat omenjena. Vendar je dejansko veliko odvisno od prodajnih aktivnosti, ki jih bomo izvajali v naslednjem obdobju. Če bomo ravnali prav, uspeh ne more izostati.

Za nekoliko širši pogled na možnosti, ki jih imamo pri prodaji, smo v Alpino povabili uglednega strokovnjaka, ki je predstavil številne možnosti za vstop na nove trge in izboljšanje položaja tam, kjer Alpina že posluje. Na štirih delavnicah smo slišali veliko zanimivih primerov uspešnih podjetij, ki so z dobrimi idejami povečala svoj ugled ter ugled blagovne znamke in posledično tudi svojo prodajo. Na trgu lahko uspejo tudi podjetja, ki imajo tako kot Alpina omejena sredstva za oglaševanje, vendar morajo biti zaradi tega toliko bolj iznajdljiva. Na delavnicah smo dobili potrditev, da v Alpini delamo na pravi način. V prihodnje bomo naše delovanje nadgradili tako, da bomo vse aktivnosti izvajali bolj načrtno in sistematično ter vnesli še več inovativnosti. Verjamem, da bomo postavili dobre temelje, iz katerih bomo gradili prihodnost s sedanjimi in novimi kupci.

Prve priložnosti, da novo znanje uporabimo v praksi, so pred nami: poslovodska konferenca, sejem v Gardi, septembrski sestanek s športnimi kupci. Vsi ti dogodki so pomembni za prodajo v prihodnje, zato uporabimo čim več idej in novih prijemov, ki bodo pripomogli k večji motivaciji prodajalcev za bolj zavzeto prodajo naših kakovostnih izdelkov.

Nikakor pa ne smemo zanemariti dejstva, da morajo biti obljube, ki jih svojim kupcem daje prodaja, izpolnjene. Za to so poleg prodaje odgovorne tudi druge službe v Alpini. V zadnjem obdobju smo imeli na tem področju kar nekaj težav, ki jih na tem mestu ne bi želel izpostavljati. Vsi poznamo ljudski rek, da kdor dela greši. Vsekakor pa se moramo zavedati, da se je od vsake napake potrebno nekaj naučiti in narediti vse, da preprečimo ponovitev podobnega primera. Menim, da je to tudi del obveznosti, ki jih pojmuje pod odgovornostjo za svoje delovno mesto.

Še beseda o inovacijski dejavnosti. Od uvedbe novega pravilnika smo prejeli le nekaj predlogov. Prepričan sem, da ima vsak v Alpini vsaj pet koristnih predlogov, ki bi lahko pripomogli k učinkovitejšemu poslovanju. Mogoče mislite, da svojih razmišljanj nima smisla deliti s sodelavci in dajati predlogov, ker jih potem tako ali tako ne upoštevamo. Prav nasprotno. Vsak koristen predlog se zabeleži, vsi potrjeni predlogi pa morajo biti uresničeni. Zato pogledajte naokrog in če imate predlog, kako bi lahko kakšno delovno nalogo naredili bolj učinkovito, napišite in oddajte predlog svojemu vodji. S tem boste še dodatno pripomogli k dolgoročnemu uspehu Alpine.

Mag. Andraž Kopač

KAZALO	str.
Dan Alpine	4
Natalija Ferboten: Nasmeh, iskrica v očeh...	5
Janez Žakelj – dobitnik priznanja za življenjsko delo za izjemen prispevek k razvoju Alpine	5
Andreja Bogataj – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine	8
Judita Oblak – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine	10
Tekači, ki tekmujejo v naši obutvi, letos zelo uspešni	12
Bo Pravilnik o inovacijski dejavnosti vzpodbudil nove ideje?	12
Prihaja čas izletov v naravo – Za prijetno hojo, udobna obutev Alpine	13
Sodelovanje na sejmu nujen člen predstavitve naše obutve	14
Alpina je svoje izdelke prvič predstavila tudi na Kitajskem – Letos je bil v mestu Šanghaj organiziran sejem ISPO	14
Na Pruju bodo kupci Alpine obutev lahko izbirali v dveh prodajalnah	15
Alpina odslej tudi v Radovljici	16
Alpina CRO se širi – letos že dve novi prodajalni	17
Nova prodajalna v Beogradu	18
Daleč največji del arhiva je namenjen hranjenju knjigovodskih listin in poslovnih knjig – zakonodaja zahteva trajno oziroma dolgotrajno hranjenje teh dokumentov	19
Sedem prodajnih magnetov	19
Kako smo ocenili organizacijsko klimo?	20
Delavci meseca	21
Kadrovske novice	26
V slovo	27
Tudi to je Alpina	28
Zanimivosti kraja	29
Naš praznik	32

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d., Žiri.

Jožica Kacin, glavna urednica in
Neža Kopač, odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin in
Klemen Možina

Naklada: 1.800 izvodov

Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

Delati z ljubeznijo

Junij 2005 – glede na koledar bi morali kdaj pa kdaj z mislimi že skočiti v morje, na toplo sonce, a kar ne gre in ne gre. Vreme takim mislim ni naklonjeno. Dnevne temperature so izpod dvajset, nočne se gibljejo med ena in deset. V naših prodajalnah pa je toliko lepih, udobnih in modnih sandalov, ki čakajo, da bo naše noge ogrelo sonce in da si bodo zaželele sprostitev v lažji in zračni obutvi. Prav v teh dneh poteka v Portorožu poslovodska konferenca. Gotovo ni potrebna posebna znanost, da bodo naši maloprodajniki ponovili že staro resnico, da tudi vreme vpliva na prodajo obutve in da to rado nekoliko zagode. A na srečo ni vse v vremenu. Pomembno je tudi, če je sonce in dobra volja v naših srcih in če smo se pripravljene potruditi, da premagamo drobne nevšečnosti okolja in sami naredimo nekaj za to, da je nam in tistim okoli nas lepo. Tako smo vsi zadovoljni, kar pa pomeni, da nam gre vse lažje od rok. Tudi prijazen nasmeh, dobra volja in to, da kupec začuti, da je zaželen in lepo sprejet, proda marsikateri par.

*Kadar delaš, si kakor piščal,
v kateri se šepet ur spreminja v glasbo ...
In kaj pomeni delati z ljubeznijo?
To, da tkeš tkanino z nitmi svojega srca,
kakor da boš z njo oblekel svoje najljubše ...*

Je o delu poetično spregovoril Kahlil Gibran. Vemo, da take ljubezni do dela ne moremo pričakovati, saj je že v naravi človeka, da delo ni tako osrečujoče. Ali pa? Za marsikoga je tudi delo izpolnitev njegovih ciljev in sanj. V februarju smo v Alpini izvedli anketo, s katero naj bi ugotovili, kako se počutimo na delu. Čeprav večkrat slišimo različna mnenja, pa je anketa pokazala, da ni tako slabo in da smo delavci kar zadovoljni. Več preberite v časopisu. Anketa je vsebovala tudi vprašanja o inovativnosti. V letošnjem letu smo sprejeli pravilnik, ki ureja to področje. Z njim želimo zaposlene spodbuditi k razmišljanju, kaj storiti, da bi bilo delo lažje in bolj učinkovito. Vsak lahko sodeluje in vsak koristen predlog bo nagrajen. Tudi tej temi naše strani namenjajo nekaj besed. Največji del časopisa pa je posvečen dnevu Alpine in nagrajencem, ki so ob tej priložnosti prejeli nagrade.

Želimo vam prijetno branje. Čeprav nas od dni, ko bo večina odšla na zaslužen dopust, loči še kar nekaj časa, vam vseeno želimo dobro počutje in da bi v prostih dneh znali najti nekaj zase, nekaj, kar vas razveseljuje in kar vam bo dalo novih moči. Srečno!

Jožica Kacin

Dan Alpine – praznovanje je popestrila modna revija ter voditeljica in pevka Natalija Verboten

»Vsako tretjo soboto v aprilu se družimo vsi zaposleni in prijatelji Alpine in tako počastimo ustanovitev podjetja, ki letos praznuje 58-letnico. Na ta dan podelimo priznanja tistim, ki so s svojo predanostjo delu obeležili to leto in tudi tistim, ki so v preteklosti pomagali graditi našo prihodnost,« je obiskovalce nagovorila Natalija Verboten, ki je vodila prireditev v dvorani DPD Svobode, namenjeno praznovanju Dneva Alpine.

Sledila je modna revija. Pričela se je s prikazom tekaške in smučarske obutve. »Povzpeli se na neosvojen vrh, občudovati lepoto neokrnjene narave in tišine, uživati v adrenalinskih potepanjih, vse to in še več, vam je dostopno v udobnem koraku pohodne obutve Alpina,« je dejala Natalija ob predstavitvi naše pohodne obutve ter oblačil znamke Vulcano. Ločnica med športno in modno obutvijo je bila glasbena točka. Natalija Verboten je zapela in poslušalci so navdušeno zaploskali.

»Šarmantna klasika poudarja žensko silhueto in njeno čutno privlačnost.

»Verjamemo v Alpino in njen nadaljnji razvoj,« je med dejal predsednik uprave mag. Andraž Kopač.

Dodatni okrasni detajli in disketni potiski dajejo videzu popolnost. Prevladujejo svetle pastelne barve, pomembni pa so tudi močnejši barvni odtenki in vedno elegantna črno-bela kombinacija. Obutev Alpine so dopolnila oblačila blagovnih znamk Industrije usnja Vrhnika in Mure.

V točki z naslovom Rajske počitnice in Veselo poletje je bila predstavljena obutev za prosti čas in počitnice, manekeni in manekenke pa so bile

oblečene v oblačila Rašice in Mure. Sledila je točka z naslovom Praznik športa. Za današnjo modo je značilno prepletanje mode in športa. »Športna moda je prevzela modno sceno s svojo dinamično obliko, jasnimi, živahnimi in optimističnimi barvami ter izrazito poudarjeno funkcionalnostjo. Ženske, ki se veliko ukvarjajo s športom nosijo dokaj drzna, odkrita oblačila, ki se odlično podajo k nepodloženim mokasinom in športnim balerinkam. Zadnja točka modne revije je bila v stilu poletja in plaže. Obutev ima poseben čar. Kot nepogrešljivi del garderobe postaja fetiš, saj so lepi čevlji nekaj, kar privlači tako moške kot ženske. Statusni simbol so si od nekdaj zaslužili tisti, ki so nosili posebna oblačila in obutev. Prav takšna je obutev Alpina. Manekeni in manekenke so bili tokrat oblečeni v kopalna oblačila Nancy.

Nato je spregovoril predsednik uprave mag. Andraž Kopač. Spomnil je na nekatere dosežke v lanskem letu. Ni jih bilo malo. Z njimi smo potrjevali vizijo razvojno usmerjene družbe ter našo inovativnost. Tako naj bi bilo tudi v prihodnje. »Verjamemo v Alpino in njen nadaljnji razvoj. Veliko se ukvarjamo s strateškimi vprašanji razvoja posameznih programov,« je med drugim dejal predsednik uprave. Zaključil je

Iz govora predsednika uprave mag. Andraža Kopača: »Dogajanje v Alpini nas navdaja k ugotovitvi, da znamo razmišljati, da znamo poiskati novosti, da smo nenazadnje včasih celo korak pred časom. Če združimo našo več kot 58-letno tradicijo in izkušnje z novim znanjem, ki prihaja v naše podjetje, lahko upamo na svetlo prihodnost. Veliko je pesimističnih napovedi za našo panogo, pa vendar ne smemo biti tako črnogledi. S pozitivnim pristopom lahko nadoknadimo tudi nekaj, kar se na prvi pogled mogoče zdi zamujeno. In ne pozabimo, da ni nikoli prepozno. Le verjeti moramo v stvari, ki se jih lotimo.«

Dobitniki priznanj v družbi mag. Andraža Kopača in podpredsednika nadzornega sveta Milana Sovince

z besedami: »Vi ste tisti, ki pišete zgodovino Alpine, njeno uspešnost doma in v svetu. S tem ste odlični zgled vsem nam. Upam, da bomo vsi zaposleni ohranili zagon, ki ga je trenutno čutiti v Alpini in se še naprej borili, da ostanemo na prvem mestu oziroma, da se tam, kjer to še nismo, temu poskušamo približati. Zagotovo smo tega sposobni.«

Predsednik uprave Alpine in podpredsednik nadzornega sveta Milan Sovinc, sta podelila letošnja priznanja. Na odru se je zvrstilo vseh dvanajst delavcev meseca iz Alpine in dva delavca trimesečja iz našega podjetja FOGS v Sarajevu. Povezovalka programa Natalija Verboten je z vsakim prijazno pokramljala. Priznanje za izjemen prispevek k razvoju

Alpine sta prejeli Andreja Bogataj in Judita Oblak. Alpina je za življenjsko delo podelila priznanje Janku Žaklju.

Prireditev se je zaključila v prisrčnem vzdušju, ki ga je s svojimi pesmimi in živahnim nastopom, v katerega je privabila tudi obiskovalce v dvorani, oblikovala Natalija Verboten.

Jožica Kacin

Natalija Verboten: Nasmeh, iskrica v očeh; začutim neko valovanje, vse drugo gre samo naprej

»Alpino kot podjetje dobro poznam,« je zatrdila Natalija Verboten.

Temperamentna Natalija Verboten je s svojim prisrčnim nastopom navdušila poslušalce v dvorani. Skupaj z njo smo tudi zapeli, nekateri celo zaplesali. Po končanem nastopu je povedala, da se med nami čudovito počuti. Pred dvema letoma je bila povabljen v Žiri, da bi nas zabavala na žirovski noči, pa je prireditev preprečil dež, ki je takrat lil kot iz škafe. Tudi na dan Alpine se je nebo od časa do časa razjokalo, a veselega vzdušja ni motilo. »Izgleda, da prinašam dež,« se je hudomušno nasmehnila Natalija, nato pa zamahnila z roko in povedala, da vreme ni pomembno. Vesela je, ker je v Žireh dobra publika. »Upam, da se bom še vrnila med vas,« je dejala.

»Alpino kot podjetje dobro poznam. Včasih si kupim kak modni, elegantnejši par. Lani sem pričela smučati in prav smučarski čevlji Alpine mi pomagajo, da se bolje držim na nogah.«

Natalija je bila voditeljica programa in pevka. »Za tak nastop nimam

kakšnih posebnih priprav. Pesmi, ki sem jih zapela, so vzete iz mojega stalnega izbora, ostalo delam večinoma po občutku. Poslušalci sami s svojo energijo in odzivom povedo, kaj si želijo in me vodijo skozi program. Nasmeh, iskrica v očeh; začutim neko valovanje, vse drugo gre samo naprej. Ob takem vzdušju se ni težko zapomniti nekaj imen in jih povezati z obrazi. Tako sem storila tudi danes in na oder poklicala Poldeta, Srečka ...«

Nataliji se je mudilo naprej. Čakal jo je še en nastop. »Je treba delat, pravi Smolar,« se je nasmejala, potem pa

dodala: »Srečna sem, da imam delo, kjer tudi sama uživam in da je moj poklic tudi moj hobi. Ko delam, razveseljujem poslušalce in če jim polepšam vsaj nekaj trenutkov, je moj namen dosežen.«

Rada je med ljudmi. »Vsak nastop je zame posebno doživetje. Poslušalci se vsakič nekoliko drugače odzovejo, toda vedno se ustvari neko posebno vzdušje. Vsak dober nastop in odziv med poslušalci me napolni z novo močjo in mi da novo energijo,« je pripovedovala Natalija Verboten.

Jožica Kacin

Janez Žakelj – dobitnik priznanja za življenjsko delo za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Janez Žakelj, priznani čevljarški strokovnjak, je bil rojen leta 1924. Vse življenje je bil zvest Alpini, saj je svoje strokovno znanje, intelekt in široko razgledanost vokal v razvoj Alpine že od vsega začetka, pred petinpetdesetimi leti.

Kot visokokvalificiran čevljar je leta 1961 postal vodja modelirnice; pet let zatem je bil že šef razvojnega sektorja, leta 1970 pa vodja priprave v tehnični službi. Leta 1976 je postal vodja programa športne obutve, leta 1982 pa je bil postavljen za vodjo pripravljalne službe oziroma vodjo proizvodnje smučarske obutve, kar je bil vse do upokojitve konec marca 1984.

Z njim in njegovim delom je v veliki meri povezan razvoj športnega programa Alpine, še posebno, ker se je znal in zmozel hitro povezati s svetom, zlasti s strokovnjaki v Avstriji, Švici in Italiji.

Janez Žakelj

Sodeloval je pri prehodu na izdelavo prvih smučarskih čevljev, od gozjar šivanih do obutve z direktno brizganimi podplati. Pri pripravi proizvodnje te obutve je s skupino sodelavcev s

pomembnimi inovacijami uvedel navlačenje (cvikanje) zgornjega dela čevlja na lesen vložek, kar je pripomoglo k izboljšanju torzijske stabilnosti čevlja in njegovi boljši toplotni izolaciji. V najpomembnejši fazi razvoja smučarskega čevlja pa je ključno pripomogel k sprejemu odločitve za izdelavo brizganega smučarskega čevlja v Alpini in k uvedbi tehnologije brizganja in izdelave orodij, kot nepogrešljive podpore takega načina izdelave smučarskih čevljev.

Vedno je iskal nove in nove rešitve. Bil je tudi oče beta in gama programa tekaških čevljev in tudi tu je uresničil veliko zamisli, od izboljšane torzijske stabilnosti do vpetja čevlja na smučko.

Ob vsem tem je s svojo delavnostjo, doslednostjo in iznajdljivostjo močno vplival tudi na timski duh v razvoju Alpine, kar je bila dobra podlaga za osvajanje novih tehnologij v kasnejših letih, ko so ob ustreznem marketinškem pristopu novi strokovnjaki stopali po njegovi poti.

Vse naštetu in še več je Janez Žakelj prispeval k razvoju in uveljavitvi Alpine v svetu, zato smo počaščeni, da mu lahko podelimo Priznanje za življenjsko delo za izjemen prispevek k razvoju Alpine.

Delo življenje: Povejte nam nekaj utrinkov iz vaše mladosti.

Janez Žakelj: Rodil sem se leta 1924 v hiši ob današnji Loški cesti. Stavba stoji še danes. Ob njej sva si z ženo zgradila svoj dom. Imel sem pet bratov in dve sestre. Bil sem najmlajši. Oče je bil čevljarški mojster. Imeli smo delavnico. Spominjam se, da je bilo v njej zaposlenih šest delavcev. Pri štirinajstih in pol sem se tudi sam začel učiti za čevljarja. Obrtna šola je bila v Žireh, praktično delo pa sem opravljal pri očetu. Takrat je bil zaposlen samo oče in en delavec. Čeprav sem se odločil za ta poklic, sem vedel, da zame doma ne bo dela.

Delo življenje: Vi niste šli po poti bratov, ki so študirali na visokih šolah.

Janez Žakelj: Po prvi svetovni vojni je nastala velika gospodarska kriza. To se je poznalo tudi v poslovanju očetovega podjetja. Starejši bratje so

še nekako uspeli, da so se izšolali. Stanko se postal duhovnik, od dvojčkov je bil Lado zdravnik, Ciril pa pravnik. Vsi nismo mogli po tej poti. Izbral sem najlažjo in najcenejšo možnost in se izučil za čevljarja. Tudi brata Jože in Tone sta ravnala enako. Od osmih otrok sva ostala samo še jaz iz Tone, ki živi v Ameriki in bo letos junija star osemindeset let.

Delo življenje: Po vašem zaključnem šolanju je prišla nova vojna vihra. Začela se je druga svetovna vojna.

Janez Žakelj: Leta 1943 sta bila letnika 1923 in 1924 mobilizirana v nemško vojsko. Šli smo v Francijo. Tam smo se urili, dokler nismo bili poslani na fronto v Rusijo.

Delo življenje: Je bilo težko?

Janez Žakelj: Ni bilo enostavno. Fronta je vsak dan terjala svoj davek. Težke razmere nam brez velikih besed lahko oriše podatek, da nas je takrat prišlo skupaj okrog devetdeset, po šestih mesecih pa nas je bilo le še šestindvajset.

Delo življenje: Kasneje ste bili v taborišču.

Janez Žakelj: Tu so bile razmere še slabše. Imeli smo naporno delo, skoraj nedosegljive norme. Hrana je bila slaba. Dobili smo komaj toliko, da smo le najodpornější preživeli. Vedel sem, da takega napora ne bom zdržal. Nekega zdravnika sem prosil, naj mi vsaj za nekaj dni dodeli notranje delo. Vprašal me je, kaj sem po poklicu. Povedal sem, da sem čevljar. S sovaščanom Francem Mlinarjem, ki je imel isti poklic, sva bila premeščena v čevljarstvo delavnico. Jaz sem delal podplate za cikle, kasneje tudi kopita. Ker ni bilo žage, sem oblikoval kar s sekuro.

Delo življenje: Življenje na fronti in v taborišču ni bilo enostavno. Kaj vas je držalo pokonci?

Janko Žakelj: Bila je trdna volja preživeti. Naučil sem se, da ne smemo nikdar obupati. To mi je kasneje v življenju velikokrat koristilo. Zanimivo; a v taborišču ljudje niso delali samomorov. Vsi so skušali na nek način preživeti. Na žalost pa je bilo veliko takih, ki jim kljub trdni volji in želji, to ni uspelo.

Delo življenje: So vaši domači vedeli, kje ste?

Janez Žakelj: Z domačimi nisem imel stikov. Vedeli so le, da sem izginil nekje v Rusiji.

Kasneje, ko je prišel domov nek Kranjčan, nekaj dni pred menoj pa še rojak Stanko Pivk, sta povedala, da sem živ. Vrnil sem se 23. novembra 1945.

Delo življenje: Spet ste se usedli na čevljarški stol.

Janez Žakelj: Zaposlil sem se pri Arharju, v hiši, kjer so bili še do nedavnega prostori splošnega sektorja Alpine. Delavnica je bila v Sindikalni dvorani. Izdelovali smo gojzerje. Z delom sem prenehal zaradi služenja vojaškega roka v jugoslovanski vojski. Bil sem v Kninu. Ko sem se vrnil, sem se zaposlil v tedanji Tovarni športnih čevljev.

Delo življenje: Kako se spominjate tistih dni?

Janez Žakelj: Šival sem okvirje. Delali smo vsak dan, tudi ob sobotah po osem ur dnevno. Kar nam ni uspelo narediti v tovarni, smo zašili doma. Plača je bila slaba, disciplina pa velika. Če smo zboleli in bili na bolniški, smo morali po vsakem zdravniškem pregledu na razgovor k direktorju. Tudi meni se je to zgodilo. Imel sem angino. Doma sem bil tri dni. A počitek je bil prekratek. Spet sem obležal. Tokrat za dolgo. Dobil sem vnetje srčne mišice. Pet mesecev sem bil na bolniški. Ko sem se vrnil, sem prosil za lažje delo.

Delo življenje: Ste ga dobili?

Janez Žakelj: Dali so me na cvikanje, ki je bilo lažje. Nato sem bil nekaj časa v prirojevvalnici. Tudi izkušnja iz taborišča, kjer sem delal kopita, mi je pomagala, da sem prišel v modelirnico, od tam pa je šla moja pot naprej; od vodje modelirnice, vodje razvojnega sektorja, vodje priprave, do vodje programa športne obutve.

Delo življenje: V obrazložitvi k vaši nagradi je zapisano, da ste sodelovali pri razvoju od gojzer šivane obutve do smučarskih čevljev z brizganimi podplati.

Janez Žakelj: Začeli smo izvažati smučarske čevlje. Delali smo za firmo Rieker, med drugim tudi otroške

čevlje. Zanje smo uporabljali goveje vratove, kjer material ni najboljši. Čevlji so se hitro premočili. Z Milošem Mlinarjem sva razmišljala, kako bi našli boljšo rešitev. Prišla sva na idejo, da bi cepljenec prevlekli s plastiko. Obutev bi postala nepremočljiva, stroški materiala pa bi bili še vedno sprejemljivi. Miloš je šel v Zadar v Vinilplastiko. Tam je dobil vzorec plastificiranega usnja. V Savi v Kranju sva se z inženirjem Janezom Bohoričem, ki je sedaj direktor v Savi Taires, dogovorila, da bodo plastificirali cepljenec. Iz tega materiala smo začeli izdelovati smučarsko obutev, ki je postala nepremočljiva, cena pa ni bila višja. To je bilo v letih 1968 do 1970.

Delo življenje: Vaša je bila tudi ideja o navlačenju (cvikanju) zgornjega dela čevlja na lesen vložek.

Janez Žakelj: Na to misel me je napeljal povsem drug dogodek. Proizvajalec je za osemindeset odstotkov podražil zaklopke. Takega povišanja cen si v Alpini nismo mogli privoščiti. Poiskati je bilo potrebno rešitev. Tri noči nisem spal. Tuhtal sem in tuhtal. Domislil sem si, da imamo v obutvi tanek lesen členek, ki bi, pojačan, lahko prevzel vlogo notranjaka. Poskusili smo. Bila je pametna rešitev, ki nam je prinesla precejšen napredek. Z izboljšavo smo pridobili na ceni. S tem nam je uspelo pokriti tudi stroške podražitve zaklopk.

Delo življenje: Vedno vas je gnalo naprej. Razvoj je šel nevzdržno svojo pot.

Janez Žakelj: Želeli smo izdelati vlite čevlje. Spet smo pričeli pri otroških. Modelirji so naredili kalup in na stroj za brizganje podplatov odbrizgali vzorčni čevlji. Denarja za stroj za brizganje ni bilo. Prav tako nismo vedeli, ali je tak način dela pravi ali ne. Dilema je bila v tem, ker bi pri brizganem čevlju več dela opravil stroj, kar pomeni, da bi rabili manj delovne sile. V letih 1970 do 72 se je pokazalo, da je vlit čevlji postala nujnost. Stroja še nismo imeli, zato so nam plastične dele delali v Italiji v podjetju Icara Oliverija. Obutev smo sestavljali v Žireh. Kasneje smo tudi sami kupili stroj za brizganje. K sreči smo začeli razvijati orodjarno. Pred tem so nam vsa tovrstna dela opravili v Italiji ali v Nemčiji. Orodjarna je veliko pripomogla k napredku pri razvoju smučarske obutve.

Delo življenje: Že takrat je bil v Münchenu sejum ISPO in tam je bila tudi Alpina.

Janez Žakelj: Res je. Prve napotke, kakšne novosti in modne smernice prihajajo, smo dobili na sejm ISPO v mesecu februarju. Potem smo imeli do avgusta čas, da izdelamo nove modele smučarskih čevljev za naslednje leto. Avgusta je bilo ponavadi testiranje na enem izmed ledenikov na Tirolskem. Ker je šlo velikokrat za bistvene novosti, so se pokazale različne napake, ki smo jih morali odpraviti. Delo je potekalo ročno in zato je bilo za izdelavo form potrebno veliko časa. Bili so veliki pritiski in stalna trenja med prodajo (kupci so želeli izdelek takoj) in razvojem.

Delo življenje: Srečanje na sejm ISPO, predvsem pa vi, ste bili pobudnik, da smo v Alpini začeli izdelovati tekaško obutev, ki je danes naš paradni konj.

Janez Žakelj: Tekaaško obutev izdeluje Alpina od leta 1972 dalje. Na sejm ISPO sva bila takrat z Milošem Mlinarjem. Na naš razstaveni prostor je prišel naš rojak Janez Gladek, doma iz Fužin. Z ženo sta bila zaposlena pri Montani v Švici, ki je bila trgovsko podjetje za zimsko športno opremo. Janez naju je vprašal, če bi Alpina zanje izdelala okrog 5000 parov tekaških čevljev. Midva sva bila takoj za, vodstvo Alpine ni nasprotovalo, bilo pa je nekaj pomislekov v proizvodnji. Kljub temu smo se lotili dela. Od Janeza Gladka smo dobili tekaške smučke in čevlje različnih proizvajalcev. Tone Tavčar, Bernard Kavčič in jaz smo odšli za en dan na Pokljuko, kjer smo te čevlje testirali. Na podlagi ugotovitev smo naredili svoj tekaški čevlji. Jeseni smo obutev pokazali našim kupcem. Sprva niso bili najbolj navdušeni nad to novostjo. Za Montano pa smo jih naredili. S tem podjetjem smo dobro sodelovali vrsto let. Že drugo leto se je naročilo potrojilo, tretje leto smo dobili naročilo za trideset tisoč parov, nazadnje smo delali že okrog tristo štirideset tisoč parov tekaške obutve letno.

Delo življenje: Kot vodja razvoja ste morali stalno spremljati novosti pri smučarski obutvi. To je pomenilo tudi, da ste veliko potovali.

Janez Žakelj: Veliko sem hodil v Italijo, Švico, Nemčijo, Avstrijo, nekajkrat sem bil v Ameriki.

Delo življenje: Povedali ste, da v vaši mladosti ni bilo denarja za šolanje. Kje ste se naučili tujih jezikov?

Janez Žakelj: Nemščine sem se naučil, ko sem hodil v obrtno šolo. Enkrat tedensko sem obiskoval tečaj nemščine, ki so ga v Žireh poučevale šolske sestre. Naučil sem se toliko, da sem lahko bral knjige. Znanje mi je zelo koristilo.

Italijansko sem se naučil z dopisnim tečajem, največ pa sam in skozi pogovor. Tudi z angleščino je bilo podobno.

Delo življenje: Sami ste se morali naučiti tudi obnašanja v družbi, pogovorov in vsega kar pri takem delu sodi zraven.

Janez Žakelj: Vsak dan sproti me je učilo življenje. A ta šola je včasih draga. Ko človek pride v različne položaje, se mora znajti; včasih mu to uspe bolje, drugič slabše. Mislim, da bi morali tudi današnji šolajoči mladi več povedati in jih naučiti, kako se obnašati in kako ravnati v družbi.

Ljudje smo različni. Vsaka glava ima svojo pamet. Zase vem, da sem se vedno trudil, da sem bil do vseh, s katerimi sem sodeloval, pošten. To je pri odnosu do sočloveka zelo pomembna vršina, ki bi jo morali bolj ceniti.

Delo življenje: Je bilo tudi vaše poštenje in spoštovanje sodelavcev v podjetju in izven njega vzrok, da ste pri številnih sodelavcih uživali veliko zaupanje.

Janez Žakelj: Če se trudimo in izpolnimo dogovorjeno, to sodelavec čuti in tako se gradi zaupanje in spoštovanje. Moji sodelavci in partnerji niso bili le sodelavci, ampak je bilo med njimi tudi veliko prijateljev. Vedno sem se potrudil, da sem se vživel v njihovo družbo, da sem bil z njimi, da sem držal besedo in oni so to spoštovali. Velikokrat mi je to pomagalo tudi pri mojem delu. Ne morem pa reči, da je bilo vedno tako. Bili so tudi nasprotniki in taki, ki so se trudili v drugo smer.

Spominjam se primera, ko smo kupovali stroj za brizganje. Proizvajalec nam je ponudil zelo dolg rok za izdelavo. Tudi cena je bila velika. Med pogajanjem smo izvedeli, da je naš dobavitelj in stalni sodelavec Icaro

Olivieri kupil tri take stroje. Vprašali smo ga, če enega proda. Stroj smo dobili takoj, tudi cena je bila nižja, kot nam je bila ponujena od proizvajalca. Absurd pa je bil, ker sem se moral pri tehničnem direktorju zagovarjati, zakaj ni bil stroj kupljen neposredno pri proizvajalcu.

Prav tako je prijateljstvo in zaupanje s podjetjem Icara Olivierija pripomoglo, da smo v času, ko je bil edinemu proizvajalcu mase za vlivanje prepovedan izvoz v Jugoslavijo, le-to kupovali pri njih.

Delo življenje: Služba vam je vzela veliko časa. Doma pa vas je čakala velika družina. Imate šest otrok. Kako ste uskladili vse svoje obveznosti?

Janez Žakelj: Družini je morala več pozornosti posvečati žena. Predvsem zaradi njene skrbi in pozornosti,

hkrati pa, ker je razumela in sprejela moje stalne odsotnosti in ostalo, kar je bilo povezano z zaposlitvijo, sem lahko usklajeval obveznosti doma in v službi. Žena je bila najprej zaposlena v finančni službi v Alpini. Po četrtem otroku pa sva se odločila, da je ostala doma. Preživljali smo se z mojo plačo. Živeli smo skromno, a ničesar nam ni manjkalo.

Delo življenje: Vsi vaši otroci so odrasli, ustvarili so si svoje družine in lahko bi rekli, da so v življenju uspeli.

Janez Žakelj: Res je. Vesel sem, da je tako. Vsi so se šolali in vsak si je izbral svojo pot. Najstarejša Mateja je višja medicinska sestra, Marjan ravnatelj v osnovni šoli v Žireh, Peter duhovnik, Marija farmacevtka, Janez odpravnik poslov v Pekingu, Mihaela pa uči likovni pouk v osnovni šoli v Poljanah.

Delo življenje: Teče vam dvainosemdeseto leto življenja. Kljub temu ste še polni energije, veselega in hudomušnega pogleda.

Janez Žakelj: Do nedavnega sem se res kar dobro počutil. Lansko leto sem pri obrezovanju drevesa padel in se hudo poškodoval. Od tedaj imam težave s hojo, boli me noga. Pred tem sem z veseljem obdeloval vrt, sadno drevje, sedaj pa moram ta opravila večinoma prepustiti drugim.

Delo življenje: Janez Žakelj, življenje vam je prineslo številne izkušnje; doživeli ste marsikaj. Vse ste sprejeli vdano in iz vsega ste skušali potegniti nekaj pozitivnega. Bodite še naprej taki. Želimo vam veliko zdravja in dobre volje.

Jožica Kacin

Andreja Bogataj – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Kot študentka je Andreja Bogataj v Alpini začela s pripravištvom. Leto urjenja in spoznavanja Alpine ji je dalo bogate izkušnje in motiv za nadaljnje delo. Po pripravištvu je prevzemala vedno zahtevnejše naloge v tehnologiji modne obutve. Z zavzetim in odgovornim delom danes vodi tehnološko pripravo modne obutve.

Andreja Bogataj

Andreja Bogataj vedno najde pot, da uskladi svoje osebne in družinske obveznosti z izpolnjevanjem službenih nalog. S svojim pozitivnim zgledom navdušuje sodelavce in jih spodbuja, da ji sledijo. Opazen je tudi njen strokovni in osebnostni razvoj, ki se odraža tako v iskanju novih in inovativnih načinov izdelave vedno bolj zahtevnih modnih izdelkov ter uvajanju novih tehnologij in organizacijskih rešitev. Prav z natančnim, poglobljenim in strokovnim delom ter poštenim in odkritim odnosom do sodelavcev je veliko pripomogla k razvoju tehnologije modne obutve.

Alpina bo tudi v prihodnje veliko pozornosti namenila razvoju. Za to pa potrebuje veliko dobrih, strokovno podkovanih in zanesljivih sodelavcev kot je Andreja Bogataj. Zato ji z veseljem podarjamo priznanje za izjemen prispevek k razvoju Alpine.

Delo življenje: V Alpini ste se zaposlili po končanem študiju na Fakulteti za usnjarsko predelovalno tehnologijo.

Andreja Bogataj: Po uspešnem zaključku študija sem se leta 1992 zaposlila v Alpini. Kot pripravnica

sem se spoznavala s posameznimi fazami in operacijami v proizvodnji obutve, od začetka proizvodnje do končnega izdelka. Že takrat sem se podrobneje seznanjala in tudi opravljala dela in naloge v šivalnici zgornjih delov tako na modnem, kot športnem programu.

Delo življenje: Za diplomsko nalogo ste izbrali rink delo v šivalnici. Zakaj ste se odločili za to področje?

Andreja Bogataj: Delo v šivalnici poteka že od samega začetka na zelo tradicionalen način, zato sem si v diplomski nalogi za cilj zadala predstavitev novega pristopa k organiziranju poteka proizvodnje brez večjih finančnih vložkov v stroje ali avtomate. Torej le z minimalnimi vložki delo organizirati na takšen način, da poteka hitreje in z manjšo vrednostjo oddelčne zaloge. Smisel vsake proizvodnje je čim manjši izdelavni čas ali pa čim manjši proizvodni stroški; najboljša pa je kombinacija obeh.

Delo življenje: Vam je naloga pomagala tudi pri vašem poklicnem delu?

Andreja Bogataj: Diplomsko nalogo z naslovom »Uvedba rink sistema proizvodnje v šivalnici«, s katero sem zagovarjala zaključno diplomu na fakulteti, mi je služila kot odlično teoretično znanje, ki sem ga lahko neomejeno preverjala v praksi.

Delo življenje: Kmalu ste prevzeli naloge mojstrice v oddelku športne šivalnice v Žireh.

Andreja Bogataj: Glede na izkušnje in znanje, ki sem ga pridobila, sem leta 1994 prevzela delo mojstrice na oddelku športne šivalnice v Žireh. Tam sem dodatno spoznavala delo in vodenje proizvodnje ter pridobivala pomembne izkušnje, ne le na tehnično tehnološkem področju, ampak tudi na področju dela z ljudmi, komuniciranja in timskega dela.

Delo življenje: Vaša poklicna pot se je nadaljevala z delom na tehnološki pripravi.

Andreja Bogataj: Leta 1996 sem se prvič resneje spoznala z delom tehnološke priprave proizvodnje, saj sem bila, kot samostojni tehnolog za zgornje dele, odgovorna za pripravo modelov za proizvodnjo. Dotedanje izkušnje iz proizvodnje so mi bile v veliko pomoč. Z reorganizacijo službe za študij časa (normiranjem) sem kasneje svoje naloge in obveznosti dopolnila še z delom le tega in s tem praktično osvojila celotno področje »študija dela in časa za pripravo tehnologije za proizvodnjo zgornjih delov obutve«.

Delo življenje: Od leta 2000 dalje ste vodja oddelka za tehnološko pripravo proizvodnje za modni program.

Andreja Bogataj: Leta 2000 mi je bila zaupana naloga vodenja oddelka za tehnološko pripravo proizvodnje za modni program, kjer sem združila svoje dotedanje znanje z novo pridobljenim znanjem tehnologije spodnjih delov obutve. Novo delovno mesto je od mene zahtevalo širše gledanje na pripravo in potek proizvodnje s stališča ekonomičnosti in organizacije poslovanja ter medsebojnih človeških odnosov. Še podrobneje sem spoznala, da le timsko delo lahko prinaša kolektivu skupen uspeh.

Delo življenje: To je odgovorna naloga.

Andreja Bogataj: Poudariti moram, da je bilo na začetku dokaj težko, saj marsikdo zaradi tradicionalnega načina razmišljanja ni mogel razumeti, da se ljudje med sabo ne razlikujemo samo po spolu ali zunanjosti, ampak tudi po načinu razmišljanja, profesionalnega odnosa do dela, kjer je emocionalni odnos drugotnega pomena, in ustvarjalnosti, ne glede na to, da izhajamo iz istega okolja. Na srečo je to obdobje minilo dokaj hitro in trenutno lahko povem, da se tako v oddelku tehnološke priprave proizvodnje, kot drugje, odlično razumemo in medsebojno sodelujemo.

Delo življenje: Menite, da je podeljeno priznanje tudi rezultat dobrega sodelovanja med vami in vašimi sodelavci.

Andreja Bogataj: Priznanje, ki mi je bilo podeljeno, navedena dejstva le potrjuje. Zavedam se, da to priznanje, ne le moje, ampak je nagrada vsem mojim sodelavcem v mojem timu, ki s svojim znanjem in angažiranostjo ter s sodelovanjem pripomorejo k temu, da je narejen takšen napredek.

Delo življenje: Poudarjate, da priznanje ni le priznanje vam, temveč vsem vašim sodelavcem. Kljub temu je bilo podeljena vam, kar je priznanje prav vašemu delu. Kaj vam pomeni?

Andreja Bogataj: Podeljena nagrada mi vsekakor pomeni veliko. Potrjuje pravilno usmerjenost mojega dela in hkrati skladnost z vizijo, ki jo ima podjetje, v katerem tudi delam.

Hote ali nehoti pa moram priznati, da je ta nagrada na drugi strani tudi neke vrste breme, saj ljudem, ki razmišljajo drugače, nudi neomejen vir možnosti natančevanja in podtikanja, ter s tem možnost indirektnega vpliva na nadaljnje uspehe tako posameznikov kot celotnega kolektiva.

Ne glede na omenjeno, pa se tako vodstvu Alpine, ki mi je podelilo to nagrado, kot tudi sodelavcem v mojem timu iz srca zahvaljujem za

izkazano čast in potrditev uspešne poti, ki sem si jo začrtala.

Delo življenje: V obrazložitvi k nagradi je navedeno, da s svojim pozitivnim zgledom navdušujete sodelavce in jih spodbujate, da vam sledijo. Menite, da je zgled pomemben in kje mislite, da je ključ do tega, da vam sodelavci prisluhnejo in upoštevajo vaša načela in napotke?

Andreja Bogataj: Človek je pri svojem delu lahko uspešen le, če vanj verjame in če ima popolno podporo ljudi, s katerimi sodeluje. Zato mislim, da je del ključa uspešnosti sodelovanje in zaupanje, ki ga gradim med sodelavci, po drugi strani pa dejstvo, da jim znam prisluhniti.

Delo življenje: Ko sem se nekoč pogovarjala z delavko meseca, je povedala, da se sodelavci vedno lahko obrnejo na vas in da jim vedno pomagata. Že kmalu po prihodu v Alpino ste prevzeli dela, ki so bila povezana v vodenjem. To zahteva veliko mero premišljenosti, prilagajanja in usklajevanja, predvsem pa pravilnega ravnanja v določenih trenutkih, saj so odnosi z ljudmi zelo občutljivo področje. Kako vidite vlogo vodje na sploh oziroma vodjo v Alpini? Kakšna so vaša načela vodenja?

Andreja Bogataj: Če želimo pridobiti spoštovanje svojih sodelavcev, moramo najprej spoštovati samega sebe. Da pa postanemo dober vodja, je potrebno pridobiti tudi zaupanje in potrditev svojega tima in seveda potrditev svojih nadrejenih, da delamo dobro. Zavedati se moramo, da moramo biti najprej strogi do sebe in šele nato od drugih pričakovati, da opravijo delo, za katerega tudi sami odgovarjajo oziroma kakršen vzor dajemo, takšen odziv žanjemo.

Delo življenje: Opaženi ste bili tudi zaradi vašega iskanja novih in inovativnih načinov izdelave ter uvajanju novih tehnologij in organizacijskih rešitev. Zahteve kupcev pri modni obutvi so vedno večje. V Alpini se stalno trudimo izdelati čim boljše in udobnejšo obutev. Kaj menite, da je v zadnjem času zaznamovalo našo modno obutev in

katere novosti bi izpostavili kot najpomembnejše?

Andreja Bogataj: Proizvodnja in razvoj sta živi stvari. Če jim ne sledimo, zastarijo. Konkurenca je tudi na našem področju »morilska«. Preživi le tisti, ki je v tekmovanju z ostalimi boljši ali enak najboljšim. Prav zaradi tega je potrebno prav na vseh področjih, ki jih pokrivam, iskati novejša in boljše materiale ter naprednejše tehnološke pristope, ki nam

omogočajo, da smo še vedno v »igri« s konkurenco. V zadnjem času je našo modno obutev zaznamovala predvsem vgradnja kakovostnejših in mehkejših materialov ter hitrejša odzivnost proizvodnje glede na potrebe tržišča.

Delo življenje: Pred vami pa so vedno novi izzivi. Kaj se vam zdi najpomembnejše pri vašem delu in seveda pri izdelavi modne obutve v prihodnosti?

Andreja Bogataj: Prepričana sem, da ima vodstveni tim na modnem programu uspešno izdelano vizijo, kaj želimo doseči v prihodnje. Zato je najpomembnejše, da prav vsi s svojim znanjem in izkušnjami še naprej maksimalno prispevamo k temu, da zastavljene cilje tudi skupaj dosežemo. Na ladji z imenom Alpina plujemo vsi in le od nas samih je odvisno, kako bomo enotni pri lovljenju vetra, da čimprej varno prispemo na cilj. In to je hkrati tudi moj izziv.

Jožica Kacin

Judita Oblak – dobitnica priznanja za izjemen prispevek k razvoju Alpine

Judita Oblak je bila z Alpino povezana še preden se je leta 1991 zaposlila kot pripravnica. V času šolanja je bila štipendistka Alpine. Začela je v proizvodnji. Kot pripravnica je postopoma spoznala oddelke in delo, ki jo veseli. Pridobljeno strokovno znanje in izkušnje je s pridom uporabljala kot tehnologinja za zgornje dele na modnem programu in postopoma prevzemala vedno zahtevnejša dela. Tehnična plat modnega programa ji je predstavljala izziv, ki se ga je lotila s polno delovno vnemo in marljivostjo. Tako je v relativno kratkem času prevzela najodgovornejša mesta v proizvodnji modne obutve.

Judita Oblak se vsake naloge loti premišljeno in temeljito. Kritična je do sebe, dobro delo pa zahteva tudi od drugih. Je dober organizator, ki pozna značilnosti in prednosti timskega dela, ki se ga je naučila že kot pripravnik. Zaveda se, da brez sodelovanja ni uspešnega dela in razvoja. Ve tudi, da brez dobrega poznavanja različnih področij ni novosti, zato je vedno pripravljena sprejeti nove izzive. Vsega se loti z zagnanostjo, strokovnim pristopom in vero, da dobro delo rodi tudi sadove.

Vse naštet, pa tudi veliko tistega, kar Judita Oblak s svojo osebnostjo vsak dan razdaja med sodelavci in ostalimi, ki ustvarjajo Alpino, pa tega ne moremo opisati z govorno besedo, je prav gotovo dovolj, da Juditi Oblak podelimo priznanje za izjemen prispevek k razvoju Alpine.

Judita Oblak

Delo življenje: Že ko ste se odločili za poklic in izbrali čevljarstvo, ste določili, da bo vaše življenje povezano z obutvijo. Čevlji je na nek način živa stvar, ki je človeku ob sedanjem načinu življenja nujno potreben in ga spremlja po vseh njegovih poteh. Kakšen je vaš pogled na obutev, kakšen odnos imate do nje?

Judita Oblak: O tem, kako smo v letih, ko se odločamo za izbiro poklica prepričani, da je to tisto pravo, bi lahko razpravljali. Pa vendar; sedaj so čevlji in predvsem vse, kar je povezano z njihovo proizvodnjo, del mojega vsakdana in del mene.

Vloga čevlja se je skozi zgodovino spreminjala. Danes najdemo ljudi, ki so, kar se tiče čevljev, pravi gurmani. Zaradi vsakodnevne poklicne pove-

zanosti z obutvijo, imam do nje svoj pogled. Prisegam na Alpinine udobne čevlje z nizko ali srednjo peto. Vsak čevlji ima svojo zgodbo in tudi zaradi tega, so mi nekateri ljubši, drugi pa, kljub svoji lepoti, zaradi nevšečnosti pri razvoju in proizvodnji, v meni pustijo grenak priokus. Ljudje smo različni, prav tako čevlji. Mislim, da med našimi modeli lahko vsak najde nekaj tudi za svoj okus.

Delo življenje: Ste zadovoljni, da ste se odločili za čevljarstvo?

Judita Oblak: Po tolikih letih v tem poklicu, moram kljub stanju, v katerem je danes usnjarsko-predelovalna industrija in vse delovno intenzivne panoge, reči, da sem. Veliko sošolk je zapustilo naše »šušarske« vode, po svoji volji ali po sili razmer. A meni volje do dela in do vztrajanja pri tem, ne dajejo samo čevlji. Tu so tudi sodelavci in drugi, s katerimi rada delam, tu so nove preizkušnje in naloge. Rada grem v službo. Toda, če bi se še enkrat odločala, bi kljub temu mogoče izbrala nekaj, kar bi bilo bližje ljudem, njihovim dušam.

Delo življenje: Menite, da se lahko pri svojem delu dovolj izkažete, da lahko v celoti izkoristite svoje poklicne želje in ambicije?

Judita Oblak: Na to, kako se človek izkaže in uresniči svoje poklicne želje, vpliva več stvari. Prva je v človeku samem. Jaz pravim: To sem jaz. Včasih trmasta, pa vendar so to moje delovne navade, moj način

razmišljanja. Drugo pa so možnosti, ki so nam dane, naloge, ki so nam zaupane. Od nas samih pa je odvisno, kako vse to združimo. Rezultat je temu primeren. Imela sem možnosti za razvoj in napredovanje. Vesela sem, da s svojim načinom razmišljanja in pristopom do dela prispevam svoj delež k razvoju podjetja. Zavedam pa se, da brez sodelovanja mojih nadrejenih in njihovega posluha, ne bi bilo uspeha zame, niti za Alpino.

Delo življenje: V Alpini ste se kot pripravnik zaposlili leta 1991. Nekaj več kot deset let je včasih veliko, drugič malo. Se je v podjetju v tem času veliko spremenilo?

Judita Oblak: V letih, ki sem jih preživela v Alpini, je bilo veliko sprememb. Serije so se zmanjševale, število in težavnost modelov iz sezone v sezono narašča. Tudi tehnološki razvoj je šel naprej. Srečujemo se s selitvijo in postavitvijo proizvodnje izven Žirov, v Bosno in Hercegovino, Romunijo, na Kitajsko ... Nekaj dobrih delavcev je odšlo. Novih za področje čevljarstva ni, zato moramo sami varovati in utrjevati svoje znanje, brez katerega, čeprav se včasih ne občuti, ne bo pričakovanega rezultata. Zamenjala se je skoraj celotna tehnična ekipa. Tu predvsem pri nekaterih pogrešam tisto »nekaj več iniciativnosti in pogleda vnaprej«. Na hodnikih srečujemo nove obraze. Želim in upam, da so prišli z voljo in željo, da se pokažejo v najboljši luči ter da so pripravljeni, da se skupaj z nami podajo na pravo pot proti skupnim ciljem.

Delo življenje: Vaše zadolžitve so postajale iz leta v leto bolj zahtevne. Čemu pripisujete vaš dokaj hiter vzpon po lestvici poklicne kariere in končno tudi temu, da ste dokaj mladi prejeli tako pomembno nagrado Alpine?

Judita Oblak: Za naš časopis Delo življenje sem nekoč napisala: »Vse poti – stopnice vodijo navzgor, preskakovati jih ne gre.« Šla sem skozi vsa področja od proizvodnje, tehnološke priprave, do vodje proizvodnje, kjer sem danes. Moj nekdanji vodja in sodelavec Marijan Bogataj mi je ob prihodu v tehnično službo

dejal: »Veš, po svetu so danes tudi ženske vodje razvojev ...«

Zakaj sem prejela nagrado, je napisano v obrazložitvi. Mogoče je ta nagrada pokazatelj, da sem na pravi poti, je pa tudi izziv in naloga za naprej. Jutri ne bo dovolj, da si »samo« tako dober kot danes. Z vsakim dnem moramo težiti naprej in biti pripravljeni na nove izzive. Ta nagrada ni samo moja, je nagrada vseh, ki se trudimo in strmimo k istemu cilju. Alpina je plod dela več generacij in vsi moramo težiti k temu, da jo bomo ohranili in gradili naprej; ne samo za danes, ampak ter predvsem za jutri in pojutrišnjem.

Delo življenje: V obrazložitvi je navedeno, da ste kritična do sebe in drugih. Kaj to pomeni? Kakšne so vaše zahteve?

Judita Oblak: Vedno so mi govorili. Kjerkoli boš, karkoli boš počela, s komerkoli boš sodelovala, bodi poštena, potrudi se in delaj kot najbolje znaš. To je neko moje vodilo. To pričakujem tudi od drugih. Mogoče se motim, mogoče je včasih težko, a prepričana sem, da je tako prav.

Delo življenje: Vsega se lotite z zagnanostjo, strokovnim pristopom in vero, da dobro delo rodi sadove. Iz vas na vsakem koraku veje pozitiven duh in pristop. Od kje jemljete to moč? Kaj vas je prepričalo v to, da prijazna beseda zaleže več kot avtoritativen ukaz, kot ste dejali v razgovoru za naš prejšnji časopis?

Judita Oblak: Mnjenja sem, da je danes v tem sicer »norem« svetu, kljub vsemu še vedno pomemben človek. Kdor dela z ljudmi, to občuti. Tudi sama sem pripravljena sprejeti kritiko ali pohvalo. Pričakujem pa, da prizadeti o tem spregovori osebno meni in z odkrito besedo.

Včasih se moramo za trenutek zaustaviti, ozreti vase in okrog sebe, nabrati novih moči. Sama to počnem z jogo, tekom, dobro knjigo. Koliko ima človek energije, vidim pri svojih otrocih ... Tudi pri meni prijazna beseda in nasmeh dosežeta več kot ukaz, izrečen na kak drug način. Druge sodim tudi po sebi in skušam

ravnati z njimi tako, kot si želim, da bi drugi ravnali z menoj.

Delo življenje: Vedno poudarjate pomen timskega dela.

Judita Oblak: Držim se načela: Več glav več ve, več rok zmore več. Vsak v timu se mora zavedati svoje vloge in pomena nalog drugih. To je potrebno spoštovati in temu primerno reagirati. V primeru, da tega ni, imamo samo kopico »neklih strokovnjakov«, ki so lahko vsak zase odlični, a rezultat tima je pod pričakovanji.

Delo življenje: Včasih obiščete naša podjetja v tujini. Tako ste vsaj delno spoznali tudi življenje v drugih krajih. Kaj ugotavljate, ste veseli, da živite v Žireh ali bi bilo tudi delo v drugih deželah za vas posebna priložnost in izziv?

Judita Oblak: Vsaka dežela ima svojo kulturo, svoje ljudi. Moje službene poti so kratkotrajne in v dneh, ko sem v tujini, sem v podjetju in med ljudmi, ki tam delajo. Z gotovostjo lahko trdim, da so tudi tam pridni in delavni ljudje, pripravljeni delati, se učiti, poslušati. Za to pa potrebujejo dobre vodje ter ustrezno pozornost in nadzor.

V Žireh imam dom in družino. Že zaradi tega moram reči, da mi je tu lepo. Vsekakor pa je vsaka pot v nove kraje, med druge ljudi in kulture, nova izkušnja in nov izziv ter priložnost, da del svojega znanja in navad predstavim tudi tam.

Delo življenje: Vedno ste pripravljeni na nove izzive. Kaj vas na delovnem področju čaka v bližnji prihodnosti? Je pred vami kakšen nov izziv?

Judita Oblak: Vsak delovni dan je nekaj novega, nova preizkušnja, nova težava, nov uspeh.

Z vsako sezono prihajajo novi artikli, kupci, kooperanti. Proizvodnja se širi izven Žirov. Vsemu temu se moramo prilagoditi in poskrbeti, da bo delo teklo. Zahteve so vedno večje, časa je vedno manj. Toda vse ima svoje meje in leto ima 365 oziroma 366 dni. A kljub temu: želeti in upati si je potrebno nekaj več. Trudili in borili se bomo še naprej. Jutri bo spet nov dan ...

Jožica Kacin

Tekači, ki tekmujejo v naši obutvi, letos zelo uspešni

V Hochfilznu v Avstriji je od 4. do 13. marca 2005 potekalo svetovno prvenstvo v biatlonu.

Na prvenstvu so se zbrali vsi najboljši tekmovalci iz posameznih reprezentanc iz celega sveta. Kar v trinajstih reprezentancah so bili tekmovalci, ki so tekmovali z Alpininimi čevlji. To so bili največji uspehi, ki so jih dosegli tekači v obutvi Alpine, v vsej zgodovini sodelovanja Alpine s tekmovalci na najvišjem nivoju. Skupaj so na svetovnem prvenstvu osvojili kar deset medalj: osem zlatih in dve srebrni. Sedem medalj je bilo osvojeno v moški, tri pa v ženski konkurenci. Od osem zlatih medalj, ki so bile na voljo v moški konkurenci, so jih tekmovalci z Alpininimi čevlji osvojili kar sedem.

Glavna zvezda prvenstva je bil nedvomno Norvežan Ole Einar Bjoerndalen, ki je z Alpininimi čevlji osvojil štiri zlate medalje. Novinarji so ga zaradi tega razglasili za kralja prvenstva v Hochfilznu.

Peto zlato medaljo za Alpino je osvojil Čeh Roman Dostal v individualni tekmi na 20 km. To je bilo prav gotovo največje presenečenje na tem prvenstvu, saj Dostal do tega trenutka še ni imel zmage na tekmah najvišjega ranga.

Po eno zlato medaljo sta v štafeti tekmi osvojila še Halvard Hanevold, za katerega smo že kar navajeni, da nam prinaša medalje z najpomembnejših tekmovalcev in Stian Eckhoff. Oba sta bila člana zmagovite norveške štafete.

V ženski konkurenci so tekmovalke, ki so tekle z Alpininimi čevlji, osvojile tri medalje. Dve sta bili osvojeni na tekmi s skupinskim startom. Na njem je zmagala Norvežanka Gro Marit Istad-Kristiansen, drugo mesto pa je osvojila Anna Karin Olofsson iz Švedske. Tretjo medaljo je dobila Kati Wilhelm, ki je osvojila drugo mesto z nemško štafeto.

Poleg uvrstitev med prve tri, so tekmovalci z Alpininimi čevlji dosegli še šestnajst uvrstitev med najboljših deset.

Tekmovalci z Alpininimi čevlji so bili uspešni tudi v svetovnem pokalu za leto 2004/2005, kjer so osvojili osemnajst zmag, sedem drugih mest, petnajst tretjih mest in šestinšestdeset uvrstitev med prvih deset. Ole Einar Bjoerndalen je bil skupni zmagovalce svetovnega pokala v moški konkurenci, poleg tega pa je osvojil še male kristalne globuse za tekme v sprintu, skupinskim startu in individualne tekme. V uvrstitvi svetovnega pokala za naslednje tekme je bil drugi.

Ole Einar Bjoerndalen je marca na svetovnem prvenstvu v biatlonu osvojil štiri zlate medalje. Fotografija je z letošnje tekme v svetovnem pokalu na Pokljuki.

Kati Wilhelm je v skupni uvrstitvi svetovnega pokala dosegla drugo mesto, osvojila pa je mali kristalni globus za uvrstitev v sprintu in tretje mesto za uvrstitev v tekmah s skupinskim startom.

Tudi rezultati naših tekmovalcev dokazujejo, da sodijo Alpinini tekmovalni čevlji v svetovni vrh. Tekmovalci so zelo zadovoljni z njihovo funkcionalnostjo in večina bo nadaljevala s sodelovanjem z Alpino. Glede na to, da smo letos predstavili novo generacijo tekmovalnih čevljev in da so prvi testi pokazali, da so novi čevlji še boljši od obstoječih, se v prihodnosti nadajamo še veliko odmevnih rezultatov na velikih tekmah. Prva priložnost za to bodo že tekme na olimpijskih igrah, ki bodo februarja prihodnje leto v Torinu.

Janez Novak

Bo Pravilnik o inovacijski dejavnosti vzpodbudil nove ideje?

Aprila je uprava sprejela Pravilnik o inovacijski dejavnosti, ki sta ga podprla tudi sindikat in svet delavcev. Vodilo pri pripravi pravilnika sta bila enostavnost, preglednost in razumljivost.

Vsak zaposleni si na ta način lahko že sam približno izračuna, kakšna nagrada mu za inovacijski predlog pripada. Pri snovanju smo se zgedovali tudi po izkušnjah podjetij, ki temu področju posvečajo veliko pozornost. Zavedamo se, da je pravilnik le papir in zadnji člen v verigi inovativnega, kreativnega razmišljanja, svežih idej, ki pa jih ustvarjajo le ljudje. Inovativno razmišljanje pomeni najboljše v katerikoli industriji korak pred konkurenco. Inovacije in rast predstavljajo za podjetja nove priložnosti, še posebej velik izziv pa so za zaposlene.

Pravilnik le nadgrajuje (in ne ponavlja) določil, ki jih vsebujejo zakoni in predpisi, izdani na njegovi podlagi in opredeljuje predvsem: oblike inovacijskih predlogov, postopek obravnave in pristojne organe ter osnove in merila za določitev nagrad.

V pravilniku smo posebno pozornost namenili malim koristnim predlogom z namenom, da inovativnost približamo vsem zaposlenim in ne le inovacijam, ki nastajajo v strokovnih okoljih. Za male koristne predloge velja, da so majhni in enostavni; realizirajo jih lahko sami avtorji, skupaj z vodjo delovne skupine in sodelavci, izvedba je hitra, stroški uvedbe so

majhni ali pa jih ni, prihranki so težko izračunljivi. Prepričani smo, da se marsikomu pri vsakodnevnem opravljanju dela po ustaljenem, več ali manj že rutinskem načinu, pojavljajo ideje kako delo opraviti na lažji način, hitreje, bolj kvalitetno, z manjšimi stroški. Te ideje sedaj lahko na posebnem obrazcu, ki ga dobite pri vodji oddelka ali v pravni službi, posredujete vodji oddelka ali službe, ki oceni koristnost vašega predloga in možnost njegove realizacije. V primeru, da je predlog koristen in se tudi realizira v praksi, se avtorju predloga pri izplačilu plače izplača nagrada.

Druge inovacijske predloge (izum, videz izdelka, tehnične in druge izboljšave) avtorji prijavijo referentu za inovacijsko dejavnost, obravnava

pa jih komisija za inovacije. Predlog mora vsebovati predvsem: prikaz novosti v primerjavi z dosedanjimi rešitvami, argumentiran z opisom obstoječega in novega stanja; podatke o uporabnosti, koristnosti, namenu in originalnosti predloga; podatke o morebitnih potrebnih dodatnih delih za dokončno realizacijo izboljšave in čimbolj natančen prikaz, oceno ali izračun gospodarske koristi. Predlog se pred obravnavo na komisiji za inovacijsko dejavnost posreduje v oceno strokovnim službam. O nagradi odloči uprava na predlog komisije za inovacije, v skladu s sprejetim pravilnikom.

Avtorju stvaritve, zaščitene s pravicami intelektualne lastnine, pripada posebna nagrada, in sicer za nove oblike teles v višini ene povprečne

bruto plače v podjetju; za izum, zaščiteno s pravicami industrijske lastnine le na Uradu za intelektualno lastnino RS, v višini ene povprečne bruto plače v podjetju; za izum, zaščiteno s pravicami industrijske lastnine tudi v tujini, ali le v tujini, v višini dveh povprečnih bruto plač v podjetju.

Komisija za inovacije lahko predlaga upravi družbe, da se avtorjem uspešno uvedenih predlogov podelijo še: priznanje inovator leta, ogled sejmov in praktične nagrade.

V slabih dveh mesecih, odkar pravilnik velja, je bilo podanih pet inovacijskih predlogov, kar je znak, da je odgovor na vprašanje, postavljeno v naslovu, znan.

Marinka Tušek

Prihaja čas izletov v naravo – Za prijetno hojo, udobna obutev Alpine

Za letošnje leto smo pripravili kolekcijo, ki zajema kar dvainšestdeset modelov. Na domačem trgu, v naših prodajalnah jih prodajamo dvaintrideset. Kolekcija zajema obutev za visokogorje, hribe, griče, kot tudi za mestno uporabo. Pri oblikovanju letošnje kolekcije smo se pri določenih modelih omejili samo za manjše izboljšave, kot so sprememba kopita, materiala, barve, podplata, drugje pa smo pripravili nove modele, ki so zamenjali stare, ali pa so samo dopolnili kolekcijo, kjer se nam je to zdelo potrebno.

Največ sprememb so doživeli naši modeli iz skupine Vision. Celotni izgled Vision modelov je bolj atraktiven, uporabljeni so tudi boljši materiali in poskrbeli smo za dve cenovni kategoriji. Prejšnji modeli, ki jih poznamo, so bili na trgu že dve leti. Odločili smo se, da potrebujejo osvežitev. Razvili smo novi plastični manšeti, ki sta sedaj bolj zračni, lažji in omogočata boljše prilaganje nogi. Nov plastični sistem zavezovanja je prav tako bolj zračen, fizično povezan z opetnikom in omogoča bolj natančno in lažje fiksiranje gležnja in pete ter dvostopenjsko zavezovanje. To omogoča, da čevlji zavežemo najprej v nartu in šele nato višje od gležnja. Dodatno je novi model v prednjem delu zaščiteno z pre-

vlečeno gumo, ki ščiti čevlji pred zunanjimi vplivi. Modele je po novem mogoče dobiti v treh višinah in v dveh izvedbah.

Od druge redne kolekcije je zanimiv naš nov, najlažji pohodni čevlji v naši kolekciji Nordmarka. Pripravili smo nove otroške modele, celotni brizgani program je dobil nove atraktivne modele. Lansko leto smo nekoliko z mešanimi občutki pospremili na tržišče naš nov brizgani podplat za modele City, namenjene uporabi v mestu in službi. Letos smo, na podlagi dobrih rezultatov prodaje in odzivov predvsem na udobje in počutje, pripravili štiri nove modele in upamo na še boljši odziv. Našo kolekcijo 2005 smo popestrili tudi z nekaj

modeli, narejenimi na Kitajskem, ki so cenovno ugodni, izredno lahki in atraktivni na pogled. Ves razvoj, od kopita, dizajna, do vgrajenih materialov, je naš – alpski.

Pomemben projekt še vedno ostaja , ki ga bomo v prihodnji sezoni še nadgradili z novimi modeli in novo celotno podobo. S tem projektom želimo graditi predvsem na prepoznavnosti znamke in s tem povečati prodajo modelov v najvišjem cenovnem razredu.

V razvoju pa ni počitka. Novosti in modeli, o katerih sem ravnokar pisal, so za nas končani. Zaključujemo pripravo kolekcije 2006. To so novosti, ki bodo v prodajalnah šele spomladi prihodnje leto.

Boštjan Lukančič

Sodelovanje na sejmu nujen člen predstavitev naše obutve

V drugi polovici marca, smo se letos prvič kot proizvajalci in razstavljalci obutve udeležili sejma obutve MICAM v Milanu, kjer smo predstavili kolekcijo jesen-zima.

Doslej smo ga obiskovali le z namenom, da si ogledamo modne smernice, ki bodo krojile modo v obutvi v naslednjem letu. Na tem sejmu se predstavijo tudi najprestižnejši modni oblikovalci. Njihovim idejam skušajo vsaj deloma slediti tudi ostali proizvajalci obutve.

Letos smo se prvič kot razstavljalci obutve udeležili sejma MICAM v Milanu.

Alpina se je odločila za sodelovanje na tem sejmu z namenom, da poskuša poleg ostalih novih kupcev, pritegniti tudi čimveč italijanskih, saj na tem trgu prodamo manjše število parov naše modne obutve. Na podlagi njihovih mnenj in konkurence smo ugotovili, da je naša kolekcija za italijansko tržišče nekoliko preveč klasična in da se bomo morali naslednjic predstaviti z delom kolekcije, ki bo prilagojena temu trgu. Očitno povprečna italijanska ženska še vedno namenja več pozornosti modnemu izgledu obutve kot pa njeni udobnosti. S tem pa seveda ne moremo trditi, da ni žensk, ki bi se navduševale nad nekoliko bolj klasično modno obutvijo, le poiskati jih bo treba.

Istočasno s sejmom MICAM je potekal tudi sejem GDS v Nemčiji, ki je v večji meri namenjen nemškim kupcem. Na GDS smo prisotni že nekaj let, tako da imamo tudi precej več izkušenj. Na njem nas obiščejo predvsem naši nemški, pa tudi drugi kupci. Nekateri naročijo vzorce, večina pa se odloči za naročilo kar na podlagi vzorcev, ki jih predstavljamo na sejmu.

Za razliko od teh dveh sejmov, ki potekata marca, pa je v prvi polovici januarja, v Riva del Gardi v Italiji, sejem, kjer razstavljamo že vrsto let. Na njem za vsako sezono prvič pokažemo, kaj smo pripravili za to obdobje. Tam nas obišče večina naših kupcev.

Vzdušje na sejmu Garda je vedno izredno delavno, saj naši kupci naročijo veliko vzorcev, kar najbolj vedo v vzorčni proizvodnji.

Na teh sejmih je težko dobiti dobro lokacijo, saj je razstavljalcev, posebno stalnih, ki zasedajo najboljša mesta, veliko. Včasih moramo na dobro lokacijo čakati kar nekaj let.

Zadovoljni smo s pozicijo razstavnega prostora na sejmu Garda, na ostalih dveh sejmih pa bomo poskušali dobiti boljše mesto, kjer bo pretok obiskovalcev večji.

Obisk in sodelovanje na vseh treh sejmih, ki potekajo dvakrat letno, nam omogoča, da poskušamo naše kolekcije čim bolje predstaviti, prodati in si s tem širiti krog kupcev.

Jerneja Čadež

Alpina je svoje izdelke prvič predstavila tudi na Kitajskem – Letos je bil v mestu Šanghaj organiziran sejem ISPO

Sredi marca je bil v Šanghaju organiziran sejem ISPO China, prvi te vrste na Kitajskem. Podjetje, ki organizira ISPO sejme, sejme športne opreme v Münchnu, širi svojo dejavnost tudi izven Nemčije. V Aziji je prvi sejem športne opreme organizirala lani jeseni. Letos je bil sejem zimsko-športne opreme na Kitajskem, septembra pa bo svoj krst doživel še v Rusiji,

Kitajska je zanimiva tudi za prodajo naše obutve.

Sejem v Šanghaju je bil zelo podoben sejmom ISPO, organiziranim v Münchnu. Na prvi pogled niti ni bilo opaziti, da nismo v Evropi – v Münchnu, saj so bili razstavljalci naši stari znanci, naši konkurenti večinoma iz Evrope, sejmski prostor je bil podobno organiziran kot v Münchnu. Tudi obiskovalci se niso kaj prida razlikovali od tistih v Nemčiji, kjer je ogromno obiskovalcev in razstavljalcev iz Kitajske. Razlika je bila le v tem, da je bilo v Šanghaju manj tujcev, vendar še vedno veliko več kot bi jih bilo pričakovati. Na kratko, vsi, ki kaj

pomenijo v zimskem športu, so bili na Kitajskem. In večina ne prvič.

Ker je bil to naš prvi samostojen nastop na kitajskem trgu, smo se želeli v prvi vrsti predstaviti, pridobiti čimveč informacij o trgu in poiskati kupce. Naš razstaveni prostor je bil standarden, kakršnega je ponudil organizator, predstavili pa smo se s smučarskimi in tekaškimi čevlji, lahko rečem uspešno.

Čeprav se Kitajska neverjetno hitro spreminja, še vedno ostaja samosvoja, težko predstavljiva in razumljiva vsem, ki prihajajo od zunaj. Kultura,

jezik, hrana, način razmišljanja, sprejemanje sveta okoli sebe, vse je drugače, mnogo drugače od našega. Na eni strani Kitajci vse nekako stoično prenašajo, na drugi pa iz njih veje ogromna želja po delu, neizmerna želja po uspehu in boljšem življenju. Zaradi tega so najhitreje rastoča ekonomija na svetu, ki morda ogroža marsikatero industrijsko panogo na zahodu, za nas pa, kot tržišče za naše izdelke, predstavlja enega največjih izzivov.

Jure Orešnik

Na Ptuj bodo kupci Alpinine obutve lahko izbirali v dveh prodajalnah

10. marca je bila odprta nova prodajalna na Ptuj. Med gosti je bil predsednik uprave Ere, centra, v sklopu katerega je naša prodajalna, Gvido Omladič, vodja razvojnih projektov v Eri Aleš Dremel, predstavnik Alprema, podjetja ki je opremljalo prodajalno, Romana Capuder in arhitekt, ki poskrbi za izgled naših prodajaln, Marko Senk. Slavnostni dogodek so spremljali tudi sodelavci iz naših prodajaln v Mariboru, Slovenski Bistrici in prodajalne na Ptuj. Navzoče je pozdravil direktor maloprodajne mreže Stanko Kranjc. Povedal je, da je bila prodajalna odprta v zelo kratkem času. Odlikuje jo čista, odprta in sveža linija, velik izložbeni prostor, kjer bodo še posebej izpostavljeni modeli obutve. Pohvalil je tudi izvajalce, ki so se potrudili, da je prodajalna v tako kratkem času lahko odprla svoja vrata.

Prvi par je izbrala gospa Romana. Odločila se je za dvojce dekliške sandale. »Ene so za mojo hčerko Tinkaro, druge za njeno prijateljico,« nam je zaupala. »Poznam kakovost Alpine, modela, ki sem ju izbrala sta sveža in v skladu z letošnjimi modnimi smernicami. Vem, da ju bosta hčerka in prijateljica z veseljem nosili.« Romana je povedala tudi, da Alpino pozna že od otroštva. Ima našo pohodniško obutev. Ogledovala si je tudi model zase, vendar se zaradi

Majda Vrabl, prodajalka prodajalne Ptuj 1, Stanko Kranjc, direktor maloprodaje, Vesna Čuček, poslovodkinja, Mojca Petrovič, prodajalka

Prvi par je izbrala gospa Romana.

nekoliko, zanj preniške pete, ni odločila za nakup. Mogoče si bom premislila,« je prijazno razložila.

Poslovodkinja prodajalne je Vesna Čuček. Povedala je, da je pripravištvo opravljala v prodajalni, kjer so prodajali čevlje, kar pomeni, da ji delo ni povsem neznano. Res pa je, da je pred tem prodajala uvoženo obutev. »Prepričana sem, da je Alpinina obutev kakovostnejša. Všeč mi je, ker poleg obutve ponujamo tudi primerne in barvno usklajene torbice. Kupci so

se že pred odprtjem zanimali za nakup,« je povedala poslovodkinja, ki se nadeja, da bo prodajalna uspešno poslovala.

Prodajalka Mojca Petrovič je povedala, da je na internetu zasledila objavo za prosto delovno mesto prodajalke v Alpini in se je prijavila. Zelo je bila vesela, ko so ji sporočili, da je izbrana. Pred to zaposlitvijo je opravljala povsem druga dela. Bila je informator na ptujskem gradu. Prodajati obutev pa je zanj nov izziv.

V enem tednu, ko je zaposlena v Alpini, je na grobo spoznala obutev in delo v prodajalni. »Vtisi so dobri. Prodajalna je lepa, prav tako so mi všeč modeli. V nekaj dneh sem se naučila veliko novega, vem pa, da bom morala osvojiti še marsikaj.

Majda Vrabl, prodajalka prodajalne Ptuj 1, je novo zaposlenima prodajalkama Ptuj 2 v prvih dneh priskočila na pomoč. Povedala je, da je tudi ona vesela nove pridobitve. »Upam, da bodo kupci radi prihajali tudi v novo

prodajalno. Prodajalna Ptuj 1 ima veliko stalnih kupcev, nova prodajalna pa bo gotovo pritegnila tudi tiste, ki do sedaj po naši obutvi še niso posegali. V prvih urah po odprtju je prodaja kar lepo stekla. »Največ smo prodali ženskih salonarjev, nekaj tudi moške elegantne obutve. Bliža se sezona maturantskih plesov, pozna se tudi bližina velike noči in veliko je povpraševanja po elegantni plesni obutvi,« je za konec povedala Majda Vrabl.

Jožica Kacin

Prodajalno na Ptuj oblikuje čista, odprta in sveža linija.

Alpina odslej tudi v Radovljici

V petek, 13. maja je bila odprta nova prodajalna Alpine v Radovljici. Njeni prostori so na začetku stranske ulice, ki leži ob glavni cesti Radovljica – Lesce. Na tem mestu je do nedavnega prodajala svojo obutev Planika. Po obsegu prodajalna ni velika, sodobno urejen prostor pa izžareva neko posebno prijaznost in domačnost. To so opazili tako gostje, ki so se udeležili odprtja, kot tudi kupci. Med gosti je bil tudi župan občine Radovljica Janko Stušek, ki je v pozdravnem govoru izrazil veselje ob odprtju prodajalne. Spregovoril je direktor maloprodajne mreže Stanko Kranjc. Slavnostnemu odprtju so sledili nakupi. Posebno pozornost prodajalni in Alpini sta izrazila župan občine Janko Stušek in podžupan Jože Rebec, ki sta si takoj po odprtju izbrala vsak svoj par.

Janko Stušek, župan občine Radovljica si je po opravljenem nakupu vzel nekaj minut časa tudi za naš časopis. »Čestitam Alpini in to za več področij. Najprej zato, ker se je sploh odločila in prišla k nam v Radovljico. Drugo je, da ji je uspelo v tako hitrem času obnoviti in odpreti prodajalno. Vesel sem, da je ta prodajni prostor ohranil svoj prvotni namen. V njem je bila namreč že prej prodajalna čevljev. Radovljičani so na to navajeni in prav je, da se tradicija nadaljuje. Čestitke pa tudi vitalnosti in dobrim izdelkom, ki jih ima Alpina. Poznam Alpinino obutev, njeno kakovost in zato sem vesel, da

Poslovodkinja Tanja Kalan, vodja prodajaln v Sloveniji Olivera Jereb, direktor maloprodaje Stanko Kranjc, prodajalka Vesna Ilič

Stanko Kranjc je županu občine Radovljica Janku Stušku čestital za dober nakup. Župan je izbral par zase in bil prvi kupec v novo odprti prodajalni.

imamo tu vašo prodajalno. Upam, da jo bodo tudi občani dobro sprejeli.

Tovrstne prodajalne so za kraj prav gotovo pridobitev. V zadnjem času so bolj popularni veliki trgovski centri. Toda bojim se, da se ti centri, z njimi pa seveda prodajalci in posredno tudi proizvajalci, odmikajo od kupcev. Ni pristnih človeških odnosov, vse je preveč industrijsko, tako prodajalec kot kupec nimata večjega vpliva na dogajanje oziroma nakup ali prodajo. Če blago je, je, če ga ni, ga ni. Kupec izbira med vidnim. Pri majhnih prodajalnah je to drugače. Stik med pro-

dajalcem in kupcem je pristnejši. Seveda bi bil še bolj vesel, če bi Alpina pri nas, poleg prodajalne, odprla še proizvodni obrat. V Radovljici smo imeli v devetdesetih letih zelo veliko brezposelnost. Z obratovanjem so prenehala velika in pomembna podjetja, ki so zaposlovala veliko delavcev. V zadnjem času se je stanje izboljšalo. S poslovanjem je pričelo več manjših podjetij, kar nas zelo razveseljuje.

Največ pa pričakujemo od turizma. Smo na širšem območju turistično zelo razvitega Bleda. V Radovljici v zadnjem času veliko pozornosti namenjamo prav ureditvi učnih in sprehajalnih poti za manj zahtevne pohodnike. Nekatere so že uredili, načrtujemo pa tudi nekaj novih. Hoja po teh poteh zahteva tudi udobno in kakovostno obutev. Pohodniki morajo priti in oditi obuti. Pri tem lahko računamo na Alpino,« se je prijazno razgovoril župan občine Radovljica.

Tanja Kalan, poslovodkinja je povedala, da si je želela prodajati čevlje. »Še posebej pa sem vesela, ker prodajam obutev Alpine. Že pred tem sem dobivala Alpinin katalog. Večinoma sem kupovala v prodajalni na Jesenicah. Imam kar nekaj Alpininih modelov. Vedno se zavzemam za to, da bi več kupovali domače izdelke,« je razlagala Tanja Kalan, glede trenutnih občutkov pa je povedala: »Imam malo treme, vendar sem zadovoljna. Z vsem: s ponudbo, s sodelavci. Upam, da bomo v prodajalno v naslednjih dneh dobili še nekaj modelov. Želim, da bi bila prodaja čim boljša. Zavedam pa se tudi, da bo ta odvisna od dobre ponudbe, pa tudi od mene in sodelavke, ki bova delali v tej prodajalni. Čim bolje bo potrebno poznati izdelke, najti pravi pristop, biti prijazen, ustrežljiv in komunikativen. Prodajati obutev ni tako enostavno, treba je čim bolje poznati izdelek in njegove funkcije. Še posebej pomembno se mi to zdi pri treking obutvi.

Vesna Ilič, prodajalka je povedala, da je bila zelo vesela, ko je izvedela, da je dobila zaposlitev v Alpini. »Poznam izdelke Alpine. Do sedaj sem jih kupovala na Jesenicah ali v Kranju. Rada imam čevlje, pa tudi moj dom je blizu prodajalne, kar je še dodaten razlog za zadovoljstvo. Modeli so mi všeč. Tudi s sodelavci

sem zelo zadovoljna. So prijazni, odprti. Takoj sem dobila dober vtis. Že prvi stik z Alpino, to je razgovor s kadrovsko službo, je bil zame zelo prijeten. Tudi pozneje, ko so me poklicali, da sem izbrana, sem imela občutek, da sem sprejeta kot človek in

kot delavka,« je razložila, nato pa nadaljevala: »Sedaj je na meni, da se potrudim. Alpina je poznano podjetje tako doma kot v tujini. Upam, da bodo kupci videli naše prednosti in nas z veseljem obiskovali.«

Jožica Kacin

Alpina CRO se širi – letos že dve novi prodajalni

Svojo prodajalno imamo tudi v Mercator centru v Zadru. Na sliki poleg prodajalk direktor Alpine CRO Bojan Končan in predsednik uprave Alpine mag. Andraž Kopač.

Letos smo v Alpini CRO odprli dve novi prodajalni. Konec februarja je bila odprta prodajalna v Zagrebu na ulici Ilica 306. Prodajalna meri 90 kvadratnih metrov. V njej so zaposlene tri prodajalke, ki so prišle iz drugih zagrebških prodajaln. V prvih treh mesecih je bila prodaja v tej prodajalni kar spodbudna. Upamo, da bo tako tudi v bodoče.

23. marca je Mercator odprl svoj center v Zadru. Center se razprostira na 12.600 kvadratnih metrov. V njem je enaintrideset lokalov, eden izmed njih je tudi prodajalna Alpine. Meri 100 kvadratnih metrov. V njej so zaposlene tri prodajalke.

Bojan Končan

Konec februarja je bila odprta še ena prodajalna v Zagrebu.

Nova prodajalna v Beogradu

Nova prodajalna v Beogradu. Na sliki prodajalke ter predsednik uprave Alpine mag. Andraž Kopač, direktor maloprodaje Stanko Kranjc, direktor Alpine-Yug, Josip Kasačić.

Lepa in sodobno urejena.

20. maja smo odprli novo prodajalno v Beogradu. Njene prostore smo našli na elitni lokaciji na Terazijah 36. To je Alpinina sto štirinajsta prodajalna in enajsta v Srbiji in Črni gori.

Prodajalna je manjša, vendar nudi ponudbo obutve blagovne znamke Alpina in dokupljeno obutev višjega srednjega cenovnega razreda. To, da nam je uspelo odpreti prodajalno na tem mestu, je velik uspeh.

Beograd se izredno hitro razvija, tudi s pomočjo kreditov od zunaj in postaja prava metropola (kot je bil to nekoč). V mestu Beograd je še velik potencial za odprtje novih prodajal. Potrudili se bomo, da bomo našli še kakšno novo primerno lokacijo.

Stanko Kranjc

Lažji dostop do shranjenih dokumentov – uredili smo dva prostora za arhiviranje

V Alpini se je že dalj časa kazala potreba po prostoru za hranjenje arhivskega gradiva. Vemo, da je potrebno določene dokumente hraniti določeno dobo, nekatere celo trajno. Pisarniški prostori so za tako hranjenje premajhni, niti niso primerni. Tako smo v kletnih prostorih, v nekdanjem skladišču materiala, uredili primerne in pregledne arhivske prostore. Svoje mesto za arhiv so dobili: finančno-računovodski sektor, splošni sektor, uvozno-izvozna služba in služba za tržno komuniciranje. Za hranjenje gradiva smo uredili dva prostora. Vanju smo vgradili 620 tekočih metrov regalnih polic, ki jih je mogoče nastavljati po višini. Police so v veliki meri že polne, tako da se že kaže potreba po dodatnem prostoru. Tega bo mogoče urediti poleg obstoječih dveh. Pomembno je tudi, da bomo arhiv sprotno ažurirali in izločali dokumente, ki jih ne bomo potrebovali oziroma zakon ne predvideva njihove trajne hrambe.

Marko Kavčič

Alpino so obiskali učenci osmega razreda devetletke iz Žirov. Naši strokovnjaki so jim pokazali, kako nastaja obutev.

Daleč največji del arhiva je namenjen hranjenju knjigovodskih listin in poslovnih knjig – zakonodaja zahteva trajno oziroma dolgotrajno hranjenje teh dokumentov

Finančno-računovodski sektor ima veliko arhivskega gradiva. Na sliki Anka Burjek, Fanči Vidmar, Marija Mlinar, Mojca Pirih in Tone Eniko.

Hrambo knjigovodskih listin in poslovnih knjig opredeljuje slovenska računovodska standarda 21 in 22. Standarda le na splošno navajata, da je po reviziji, oziroma po sprejetju letnih računovodskih izkazov, potrebno knjigovodske listine in knjige arhivirati. Knjigovodske listine se hranijo v izvornikih na papirju ali pri računalniškem oziroma mikrografskem obravnavanju na nosilcih podatkov, na katere se prenašajo z izvornikov.

Redno odlaganje knjigovodskih listin pa mora podjetje opredeliti v svojih aktih. V Alpini je to urejeno s Pravilnikom o arhiviranju dokumentarnega gradiva finančno računovodskega sektorja s klasifikacijskim načrtom za razvrščanje po vsebini in rokih hranjenja. Ta pravilnik je sestavni del Pravilnika o računovodenju.

V pravilniku med drugim tudi piše, da se knjigovodske listine in poslovne knjige do konca revidiranja hranijo v priročnem arhivu službe, potem pa se predajo v varnejši osrednji arhiv. Prav tega določila pa že vrsto let ni bilo mogoče spoštovati, saj je bilo to področje slabo urejeno. V letošnjem letu pa je bil v enem od bivših skladišč urejen osrednji arhiv. V sektorju smo tako lahko začeli z resničnim

urejanjem arhivskega gradiva. Do danes smo pregledali in v osrednji arhiv preselili že pretežni del dokumentacije. Kljub hudi stiski s časom, so sodelavke opravile zelo obsežno in pomembno delo. Gradiva je namreč zelo veliko, saj se precej stvari hrani trajno, večina izvornih knjigovodskih listin pa deset let. Vse kar je povezano z davčno zakonodajo, je namreč potrebno hraniti najmanj deset let po letu nastanka listine.

Kljub temu, da se na računalniških nosilcih podatkov arhivira vse več knjigovodskih listin in pomožnih knjig, je gradiva ob takem obsegu poslovanja še vedno zelo veliko. Vsaj za tiste poslovne knjige, za katere je predpisano, da se na koncu poslovnega leta natisnejo in shranijo in za tiste izvorne poslovne listine, ki nastanejo izven družbe, je gotovo, da se bodo še kar nekaj časa hranile v izvornikih.

Tone Eniko

Sedem prodajnih magnetov

Na delavnici so udeleženci iskali rešitve za boljšo prodajo.

O tem in še čem drugim je tekla beseda na dvodnevni delavnici, ki je bila organizirana za spodbujanje aktivne prodajne politike v Alpini. Gospod Christiani je predstavil številne primere virusnega trženja (trženja "od ust do ust"), kako so tuja ugledna podjetja s prefinjenimi idejami

dosegla srca svojih kupcev. Na delavnicah smo razčlenili položaj posameznega programa. Našli smo veliko stvari, ki jih delamo tako kot uspešna podjetja, seveda pa je še vedno nekaj prostora, kjer lahko izboljšamo naše aktivnosti.

Neža Kopač

Maja smo dokončno izpraznili prostore v Arharjevi hiši, kjer so bili pred nekaj leti prostori splošno kadrovskega sektorja in Sindikalna dvorana, ki je služila za sestanke in srečanja. V zadnjem času je bilo tu le nekaj arhivskega gradiva.

Kako smo ocenili organizacijsko klimo?

Nekateri zaposleni so v mesecu februarju prejeli dokaj obsežno anketo. Namenjena je bila temu, da ugotovimo, kakšna klima vlada v Alpini in kako zadovoljni smo delavci v podjetju. Naša raziskava je primerljiva tisti, ki jo v precej slovenskih podjetjih izvaja Gospodarska zbornica Slovenije. S tem nam je bilo omogočeno, da se na preučevanih področjih lahko primerjamo z drugimi slovenskimi podjetji.

Anketa je bila sestavljena iz dveh sklopov. Prvi sklop, imenovan organizacijska klima, je sestavljalo več vprašanj, ki so tvorile posamezne kategorije kot so: kakovost, organiziranost, inovativnost in iniciativnost itd. Drugi sklop, imenovan zadovoljstvo, so sestavljala posamezna zadovoljstva, ki tvorijo t.i. skupno zadovoljstvo delavca.

V anketo smo bili vključeni delavci iz vseh oddelkov Alpine ter prodajalci. Odziv na anketo je bil dober, saj smo dobili vrnjenih kar 170 pravilno izpolnjenih anket od 285 poslanih ali 60 odstotkov. Izkazalo se je, da je bilo anketiranih več žensk, in sicer 64 odstotkov. Kar 53 odstotkov anketiranih je v Alpini zaposlenih več kot 20 let, 31 od-

stotkov pa med 10 in 20 let. 15 odstotkov vseh anketiranih je starejših od 50 let. 35 odstotkov anketiranih ima dokončano poklicno šolo, sledijo tisti z dokončano srednjo šolo (29 odstotkov) ter dvoletno šolo ali manj (21 odstotkov). 15 odstotkov anketiranih ima dokončano višjo ali visoko šolo.

Nekaj rezultatov raziskave

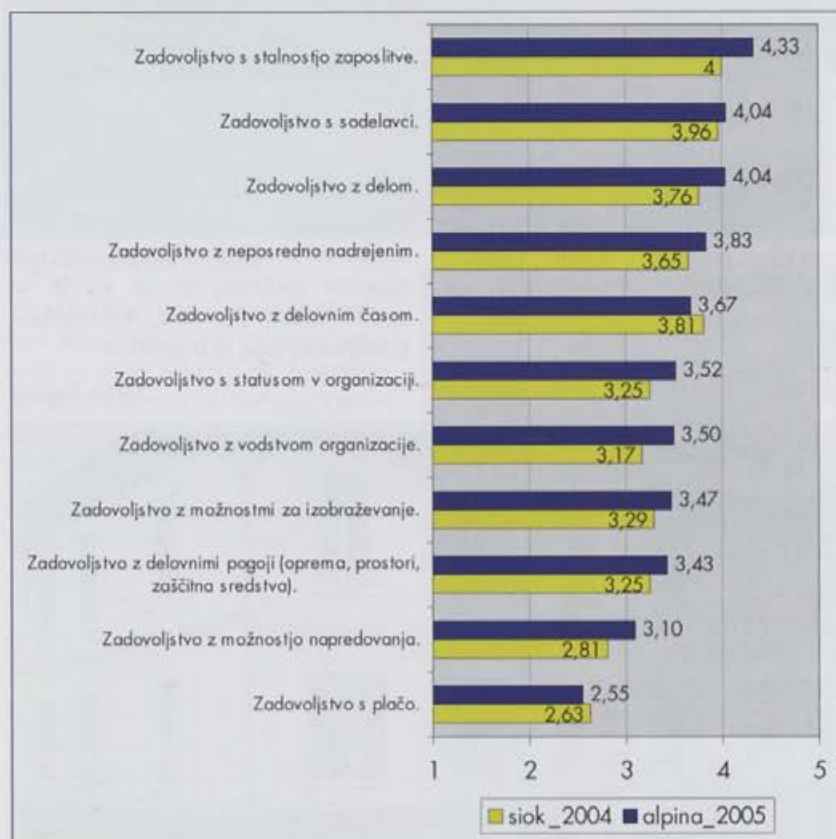
Povprečje vseh trditev, ki so se navezovala na klimo v podjetju Alpina znaša 3,29 točk od 5 točk, kar je boljše od slovenskega povprečja, ki znaša 3,23. Visoko oceno je prejela kategorija "kakovost", saj je prejela kar 3,73 točke od 5 možnih. Iz tega lahko sklepamo, da je delavcem Alpine kakovost pomembna in da ji posvečajo pozornost.

Kategoriji "kakovost" sledi "inovativnost in iniciativnost" s 3,67 točke ter "motivacija in zavzetost" s 3,52 točkami. Na dnu lestvice so pristale kategorije "nagrajevanje", "razvoj kariere" ter "notranje komuniciranje in informiranje". Te tri kategorije so tiste, ki jim bo v prihodnje potrebno posvečati večjo pozornost. Prav tako si ne smemo dovoliti, da bi zane-marili ostale kategorije, ki so prejele višjo povprečno oceno, saj so te kategorije velikokrat odvisne ena od druge.

Zanimive podatke so dali tudi rezultati o zadovoljstvu zaposlenih. Skupno zadovoljstvo anketiranih v Alpini znaša 3,6 in je nekoliko višje od slovenskega povprečja, ki znaša 3,4. Anketiranci so izrazili, da so najbolj zadovoljni s stalnostjo zaposlitve (4,33) ter s samo vsebino dela (4,04). Prav tako so izkazali visoko zadovoljstvo s svojimi sodelavci ter neposredno nadrejenimi. Najnižjo povprečno oceno je prejelo zadovoljstvo s plačo (2,55) ter z možnostmi za napredovanje (3,10). Tudi na področju zadovoljstva zaposlenih je potrebno v naslednjih letih precej narediti, saj so zadovoljni delavci osnova uspešnih podjetij.

V naslednjih letih nameravamo z raziskavo nadaljevati, saj bo le vsakoletno izvajanje ankete pripomoglo, da bomo ugotovili, kaj je bilo narejenega na področju organizacijske klime in zadovoljstva v podjetju. Ugotovili bomo, kje je bil narejen korak naprej in kje bo potrebno tega še narediti. Že sedaj bi vas rada povabila, da naslednje leto spet izpolnite anketo, saj bo to vaš prispevek k izboljšanju razmer na področju organizacijske klime in zadovoljstva zaposlenih.

Katarina Mlakar

Graf nam predstavlja posamezna zadovoljstva, kakor smo jih ocenili v februarski raziskavi. Z modro barvo je označeno povprečje, kot smo ga ocenili delavci Alpine, z rumeno pa povprečje, doseženo v slovenskih podjetjih.

Lojze Oblak – Zelo pomembno je, da se znamo prilagajati, dajati in vračati; v tem je bistvo vsakega uspeha.

Lojze Oblak je eden izmed tistih, ki živi za šport. Ta se prepleta skozi njegovo življenje in ga zaznamuje na vsakem koraku. To vemo vsi, ki poznamo Lojzeta, teh pa ni malo. Njegovi prijatelji so tako vrhunski svetovni športniki, njihovi trenerji, serviserji in ostali, ki so predani športu. Veliko pa je tudi takih, ki Lojzeta cenijo kot športnika in človeka.

Lojze Oblak, serviser, delavec meseca marca

Športni duh, pomešan z dobro mero okusa in smisla za red, veje tudi iz njegove servisne delavnice. Vsak prosti kotiček sten krasijo fotografije najboljših smučarskih tekmovalcev in dogodkov, ki jih je Lojze sam fotografiral ali pa se jih je le udeležil kot Alpinin serviser, sprva za smučarske, kasneje pa za tekaške čevlje. Na vse to je ponosen. Ponosen je tudi, da je v Alpinini tekmovalni obutvi in uspehih, tudi delček njega. Vedno se je trudil, da je naredil vse kar je bilo mogoče in da so bili z njegovim delom zadovoljni. Zato ni čudno, da mu je znameniti tekač Bjoerndalen po eni izmed letošnjih tekem, ko sta za sprostitev tekla na eni izmed prog, dejal: »Lojze ti si moj prijatelj.« Take besede Lojzetu veliko pomenijo.

Prav zato, ker je Lojze kljub temu, da je velik človek, skromen, pa me je že na začetku prosil, naj to pisanje ne izzveni kot hvala. »Sam vem, kakšen

sem in kaj počnem. Številni prijatelji in znanci, me cenijo takega, vedo za moje delo, udejstvovanje, moje pozitivne in negativne strani. To je zame dovolj.« A kljub prošnji ne morem mimo tega, da o Lojzetu ne napišem nekaj lepih besed, prav gotovo jih v svojih petindvajsetih letih dela in pozitivnega odnosa do dela, sodelavcev in vsega okrog sebe, zasluži.

Delo življenje: Alpina ni bila vaša prva zaposlitev?

Lojze Oblak: Bil sem orodjar in delal sem v svojem poklicu.

Delo življenje: Je bil za to, da ste prišli v Alpino kriv šport?

Lojze Oblak: Res je. Udeležil sem se smučarskega teka v Žireh in zmagal. Videl me je tudi tedanji direktor Alpine Martin Kopač, ki mi je omenil, da bi lahko prišel za serviserja. Takrat je pri tem tudi ostalo. Nekaj mesecev kasneje je postal direktor Alpine Tomaž Košir. On me je povabil v Alpino.

Delo življenje: Sprejeli ste. V Alpini vas je čakalo neobdelano področje, servisne dejavnosti za smučarsko obutev.

Lojze Oblak: Začel sem povsem na novo. Najprej sem se nekoliko seznanil z obutvijo. Pri tem mi je zelo pomagalo moje športno udejstvovanje in znanje. Potem sem začel z organizacijo servisne dejavnosti. Ni bilo lahko. Spoznaval sem ljudi, ki so bili pripravljeni sodelovati z nami in mreža se je širila najprej po Sloveniji, kasneje pa tudi po drugih krajih tedanje Jugoslavije.

Delo življenje: Z našimi čevlji so smučali tudi naši nepozabni smučarji kot so Rok Petrovič, Mateja Svet, Tomaž Čižman in Grega Benedik. Katera tekma vam je ostala najbolj v spominu?

Lojze Oblak: Olimpiada v Sarajevu je bila nekaj posebnega. Zato, ker je bila v naši Jugoslaviji, zaradi izredno toplega sprejema domačinov, najpomembnejše za nas pa je bilo, da je Grega Benedik smučal z našimi čevlji SR 84. Večno mi bo ostala v spominu tudi prva zmaga v naši obutvi v sve-

tovnem pokalu, ki jo je dosegel Grega Benedik. Kasneje smo se v Alpini začeli intenzivneje ukvarjati s tekmovalno obutvijo za smučarski tek. Veliko mi pomeni tudi zlata olimpijska medalja Thomasa Alsgarda v tekih v Lilehamerju. To je prva olimpijska medalja za Alpino v tekih. Veliko mi je pomenila zlata olimpijska medalja, ki jo je osvojila bolgarska tekmovalka Ekatarina Dafovska v Naganu. Z Bolgarskimi tekmovalci in spremljevalno ekipo smo navezali zelo pristne, prijateljske odnose.

Delo življenje: Kaj ste občutili ob vsakem takem dogodku?

Lojze Oblak: Če vrhunski športnik doseže dober rezultat tudi s pomočjo izdelka, ki smo ga naredili v podjetju, kjer sem zaposlen in v katerega sem tudi sam vložil nekaj truda in dela, se ob takem dogodku vzbudijo osebna in profesionalna čustva. Človek, ki mu delo nekaj pomeni, meni pa ogromno, in ima dušo za to, ne more mimo tega. Vsak tak dogodek mi je segel globoko v srce in vedno sem se potrudil, da sem naredil tudi nekaj promocije za Alpino. Nikoli ne bom pozabil, kako sva s takratnim vodjem Bogom Filipičem iskala šampanjec in ga podarila Thomashu Alsgardu. Kasneje sem se naučil, da sem šampanjec raje nesel s seboj. Na olimpijskih igrah v Naganu je Andreja Grašič veljala za favoritinjo. Za vsak primer sem ga vzel s seboj, podaril pa sem ga nemški tekmovalki Uschi Disel.

Delo življenje: Kot športnik še bolj občutite, koliko pomeni dobra oprema.

Lojze Oblak: Tudi sam želim imeti dobro opremo. Vem, da tudi ta pripomore k rezultatu. Za vrhunske tekmovalce pa to pomeni še več. Vedno se potrudim, da skušam narediti vse, da se obutev maksimalno prilega športnikovi nogi in da se v njej dobro počuti. Športniki moja prizadevanja občutijo in so hvaležni.

Delo življenje: Znete se dobro približati športnikom. Kako vam to uspe?

Lojze Oblak: Mislim, da je za pridobitev zaupanja zelo pomembno, da

smo z njimi, da z njimi čutimo, se z njimi veselimo, z njimi delimo tudi žalost ob neuspehih. Pomembno je, da športniki vedo, da nismo samo serviserji, temveč da vsaj malo obvladamo njihov šport in da poznamo napore, ki jih vložijo vanj. Ko gredo tekmovalci po napornem teku na relaksacijo (običajno sproščujoči tek v naravi), se jim večkrat pridružim. Tako se spletejo nekatere vezi. Sodelovanje s tekmovalci ni le razdajanje sebe. Od njih dobimo tudi zelo pomembne informacije, ki nam pridejo prav pri razvoju obutve.

Delo življenje: Kako ste zašli na športno pot?

Lojze Oblak: Že v osnovni šoli sem bil navdušen športnik. V naši vasi je bilo kar nekaj navdušencev za šport. Pozimi smo smučali in skakali. Bil sem med mlajšimi, vendar sem se jim z veseljem pridružil. Začetek moje resnejše športne poti pa je bilo tekmovanje najprej na šolskem, nato pa na občinskem prvenstvu v atletiki na tisoč petsto metrov. Bil sem prvi in dosegel izjemno dober rezultat. Moj stric je tekmoval v atletiki. Ko sem mu povedal čas, je bil navdušen. Pomagal mi je, da sem prišel do atletskega kluba ŽAK v Ljubljani. Na prvi tekmi sem dosegel drugo mesto. To je mojega trenerja tako razveselilo, da sem takoj dobil sprintarice, to je čevlje za tek. Ker pa sem živel na Hotavljah, nisem mogel hoditi na treninge v Ljubljano. Trener mi je napisal vaje oziroma treninge. Pošiljal mi jih je na dopisnici po pošti. Doma sem sam treniral in po nekaj mesecih dosegel peto mesto na slovenskem prvenstvu.

Delo življenje: Treninge ste prekinili zaradi služenja vojaškega roka.

Lojze Oblak: Vojsko sem služil v Kraljevu. Bil sem šofer. A teka nisem povsem opustil. Na državnem prvenstvu v krosu sem bil dvanajsti, od Slovencev drugi. Zmagal sem tudi v vojaškem teku, zato sem imel na izbiro, ali grem v športno četo v Beograd ali k modrim čeladam na Sinaj. Odločil sem se za slednje.

Delo življenje: Imate na modre čelade kak poseben spomin?

Lojze Oblak: Določeno je bilo, da bomo pol leta na Sinaju. To je bilo leta 1967, ko je Egipt napadel Izrael.

Bil sem dežurni šofer rešilca. Zaradi velike nevarnosti smo bili pripravljeni na umik. Naš oficir se je po nesreči polil z bencinom. Zaradi opeklin, sva ga z bolničarjem peljala v osemdeset kilometrov oddaljeno bolnico. Imel sem njegovo krvno skupino, zato sem v bolnišnici dal kri. Tisto noč nisva mogla nazaj. Egipt je napadel Gazo, kjer smo bili. Z bolničarjem sva noč preživela na ulici. Kroglice so švigale naokrog, midva pa sva se skrivala za zidom. Bomba je zadela dva vojaka, ki sta bila blizu naju. Bila sta takoj mrtva. Midva sva se srečno vrnila v četo, kasneje pa tudi domov.

Delo življenje: Kako je potekalo vaše nadaljnje življenje?

Lojze Oblak: Kmalu sem se poročil. Rodil se je sin Matej, nato Rok. Z ženo sva delala hišo. Za šport je ostalo nekaj manj časa. Toda nikoli ga nisem povsem opustil. Kupil sem staro polomljeno kolo, ki ni bilo v voznem stanju. Na ramenih sem ga prinesel domov. Popravljal sem ga in začel trenirati. Tako se je pričela moja kolesarska tradicija in ta šport načrtno treniram še danes.

Delo življenje: Ukvarjate se z različnimi športi. Česarkoli ste se lotili, povsod vam je šlo dobro.

Lojze Oblak: Kot osnovnošolec sem skakal na smučeh in smučal. Nadaljeval sem s teki. Moja disciplina je tudi namizni tenis. Ko sem prišel v Alpino, sem več časa posvečal smučanju in teku na smučeh. Sedaj največ kolesarim. Doma imam blizu dvesto pokalov in še več medalj, točnega števila pa ne vem.

Delo življenje: Gotovo vam nekatere zmage ali uvrstitve pomenijo več kot druge. Naštete nekaj takih, ki so vam bolj segle v srce.

Lojze Oblak: Vsaka prva zmaga ponavadi pomeni največ. Še danes sem vesel ob misli na svoj prvi pokal, ki sem ga dobil na veleslalomu na Golteh na tekmovalnem poslovnega združenja podjetij hladilnih naprav. Pri smučarskih tekih mi največ pomeni enajsto mesto na 25 kilometrov na Trnovskem maratonu. Teka so se udeležili tudi člani državne reprezentance. Veliko mi pomeni tudi prva zmaga na triatlonu jeklenih v Bohinju. In potem vse naslednje zmage. Lani sem v svoji kategoriji

Slovenijo zastopal na svetovnem prvenstvu v cestnem kolesarjenju. Tega prvenstva se udeležujejo tudi bivši profesionalci.

Delo življenje: Vaš dan je polno zapolnjen. Tudi hiter tempo je breme. Vsak ga ne zmore.

Lojze Oblak: Za vsakega je zelo pomembno, da ima delovne navade. Pri tem ima veliko vlogo družina in starši. Če znajo otroka spodbuditi in ga naučiti, da si organizira svoj čas, tudi pozneje nima težav. Zase vem, da sem moral kot otrok, rojen na kmetiji, vedno pomagati pri kmečkih delih. Vedno pa mi je ostal čas tudi za šport. Znano je, da tudi vrhunski športniki kljub velikim obveznostim nimajo težav z razporejanjem časa. Seveda pa brez dobre organizacije in volje ne gre.

Delo življenje: Dejavnosti ste tudi pri organizaciji športnih prireditev v kraju?

Lojze Oblak: Najraje dirkam na domačem terenu. Na Hotavljah imamo letos dve pomembni prvenstvi v kolesarjenju. Eno je vzpon z gorskimi kolesi na Blegoš, drugo pa cestno kolesarjenje na relaciji Hotavljje Kopačnica. Rad organiziram take prireditve.

Delo življenje: Da ste lahko taki, imate gotovo podporo v svoji družini.

Lojze Oblak: Žena me je vedno podpirala pri mojem udejstvovanju. Če ni razumevanja v družini, ne more biti uspeha. Če ne gremo zadovoljni na delo ali na tekmo, ne moremo biti povsem pri stvari, kar pomeni, da ne moremo dati od sebe vsega kar znamo in zmremo.

Delo življenje: Pred leti ste imeli tudi težko poškodbo.

Lojze Oblak: Padel sem s kolesom in imel hude poškodbe. Dolgo sem bil v komi in tudi okrevanje ni bilo lahko. Le trdna volja in vztrajnost sta me vrnila v normalno življenje.

Delo življenje: Po tej poškodbi gledate na življenje drugače.

Lojze Oblak: Vedno sem bil človek, ki je na življenje gledal s pozitivne strani. Po poškodbi pa to občutim še bolj. Vsak dan sproti se zavedam sreče, da sem zdrav, da sem gibljiv.

Ljudje bi se morali bolj zavedati, kaj imajo, če so zdravi. Včasih pravim, da bi se moral vsak, ki tarna nad malenkostmi, sprehoditi po bolnici in videti, koliko ljudi in njihovih težkih usod se skriva med stenami te ustanove.

Delo življenje: Pred vam je upokojitev. Kaj boste počeli?

Lojze Oblak: Poskušal bom čim več uživati. Še naprej se bom ukvarjal s športom, več skrbi posvečal družini, hiši in vsemu, kar me veseli.

Delo življenje: Kaj vam pomeni nagrada?

Lojze Oblak: Bil sem izredno pozitivno presenečen. Vedno pravim:

Zmagati v športu je eno. Dobiti nagrado za svoje profesionalno delo, to je delo, ki ga opravljamo v življenju, pa je nekaj drugega. To ni trening in tekma, temveč dolgoletno delo, kjer se moraš izkazati vsak dan posebej. Na to nagrado sem zares ponosen.

Jožica Kacin

Majda Bogataj – Zadovoljna sem; tako z delom kot s sodelavci, odnosi med nami

Na oddelku rezalnikov so pridni delavci. To se vidi tudi iz tega, da sem se, kljub temu, da je to razmeroma mlad oddelek, že drugič sprehodila po njem z isto nalogo. Pogovoriti se z delavci meseca. Tokrat je to priznanje dobila Majda Bogataj. Vodja oddelka Mojca Kogovšek je povedala, da Majda delo obvlada, da se lahko zanese nanjo. Večinoma dela za športni program in zelo dobro pozna materiale, kar je pri tem delu zelo pomembno. Delo opravi hitro in natančno in vse to je razlog, da priznanje za delavko meseca Majda zasluži.

Delo življenje: Zakaj ste se odločili za Alpino?

Majda Bogataj: Ko sem končala osnovno šolo v Žireh, nisem imela kakih posebnih želja glede poklica. V Alpini sem imela možnost dobiti štipendijo ter zaposlitev in odločila sem se za čevljarstvo. Takrat je bilo usmerjeno izobraževanje. Po

prvem letniku so nas glede na uspeh razdelili na posamezne smeri. Šla sem na dveletno šolo in jo tudi uspešno zaključila.

Delo življenje: Vam je šola dala, kar ste pričakovali?

Majda Bogataj: Nekaj osnov smo se naučili. Jaz sem obiskovala smer krojilec obutve, kar zajema predvsem dela v prirobovalnici. Ko sem prišla v prirobovalnico sem imela nekaj znanja in začetek je bil lažji.

Delo življenje: Končali ste dveletno šolo, kar pomeni, da ste se dokaj mladi zaposlili. Gotovo ste bili v oddelku med najmlajšimi.

Majda Bogataj: Res je. V prirobovalnici je bilo takrat veliko starejših delavcev. Toda to me ni motilo. Lepo sem se vživela mednje. Vedno so mi priskočili na pomoč in mi svetovali pri delu.

Delo življenje: Se je od takrat, ko ste začeli v Alpini, kaj spremenilo?

Majda Bogataj: Veliko. Čeprav težko rečem točno kaj. Danes je več reda. Spremembe se dogajajo povsod in vsi se moramo bolj prilagajati. Če ne bo tako, ne bo napredka, niti zaslužka. Tega se nekateri še premalo zavedajo.

Delo življenje: Večino svoje več kot dvajset let delovne dobe ste delali v prirobovalnici.

Majda Bogataj: Prvih pet let sem delala v več oddelkih. Bila sem v prirobovalnici, šivalnici, montaži, sekalnici, finižu. Tudi če sem delala drugod, sem si vedno želela, da bi se vrnila v prirobovalnico. Tu mi je bilo najbolj všeč. Želja se mi je tudi uresničila. Več kot deset let sem delala tam. Pred nekako tremi leti je prišla ponudba za delo na rezalnikih.

Delo življenje: Ste bili takoj pripravljeni sprejeti novo delo?

Majda Bogataj: Malo me je bilo strah. Vedela sem, da se bom privadila, le delo z računalnikom me je malo skrbelo. A hitro sem se morala odločiti. Vodja šivalnice in prirobovalnice me je vprašala, če sem pripravljena iti na delo k rezalnikom. Takoj sem se morala odločiti. In rekla sem da.

Delo življenje: Vam je žal?

Majda Bogataj: Nikakor. Delo mi je zelo všeč. Je razgibano, vsak dan drugačno, skozi naše roke gredo tako rekoč vsi modeli, ki se izdelujejo v Alpini. Zadovoljna sem; tako z delom kot s sodelavci, odnosi med nami.

Delo življenje: Kaj pa delo v izmenah?

Majda Bogataj: Delamo v treh izmenah. Privadila sem se in nimam težav. Še najmanj rada delam popoldne, ko je večina doma; toda tudi to me ne moti. Kot sem že povedala, je delo zanimivo in razgibano in osem ur zelo hitro mine. Tudi nočnega dela sem se navadila. Res pa je, da mora biti človek, ki dela v nočnem času, discipliniran, da potem spi dopoldne. Zjutraj pridem domov in zaspim, popoldne pa preživim kot običajno. Razlika je le v tem, da gredo drugi spat, jaz pa v službo.

Delo življenje: Kaj delate danes?

Majda Bogataj: Običajno sem na vodnem rezalniku. Danes s kolegico reževa zgornje dele za treking čevlje.

Delo življenje: Je dela veliko?

Majda Bogataj: Dela je zelo veliko. Delamo tudi vse sobote. Na vseh programih je trenutno zelo pestro. Vedno

Majda Bogataj, rezalnik, delavka meseca aprila

se mudi in tak pospešen tempo bo predvidoma trajal do kolektivnega dopusta.

Delo življenje: Pri delu je zelo pomembno tudi dobro počutje med sodelavci.

Majda Bogataj: Tudi tu ni težav. Dobro se razumemo. S sodelavci smo skupaj velik del dneva in zelo težko bi hodila v službo, če ne bi bilo razumevanja med nami. Pogovarjamo se o vsem, kar doživljamo in kar nas veseli ali teži. Tudi če potrebujemo zamenjavo, prosto uro ali dan, se običajno dogovorimo, kako bomo to uredili. Zavedamo se, da mora delo teči.

Delo življenje: Se srečujete tudi izven podjetja?

Majda Bogataj: Včasih se dobimo na kaki kavi, ob koncu leta gremo na večerjo. Drugače pa ima vsak svojo družino in svoje obveznosti, tako da drugih družabnosti nimamo.

Delo življenje: Tudi vi imate družino.

Majda Bogataj: Imam dva sinova. Prvi Luka je rojen leta 1985 in je zaposlen v Idriji. Blaž hodi v osmi razred devetletke.

Delo življenje: Vaša družina je torej v obdobju, ko se srečujete s tem, kam usmeriti otroke, da bodo čim lažje služili svoj kruh. Če pomislite na čase, ko ste bili sami pred tem, kje najti zaposlitev, kaj mislite, je danes za mlade težje priti do službe?

Majda Bogataj: Nedvomno je danes to veliko večji problem. Takrat, ko sem se sama odločala za poklic, je bilo tako rekoč samoumevno, da se bomo lahko zaposlili v Alpini. Danes ni več tako. Brez ustrezne izobrazbe je zelo težko dobiti službo.

Delo življenje: Kaj pa počnete v prostem času?

Majda Bogataj: Med tednom mi dan zapolni služba in gospodinjstva opravila, ki jih nikdar ne zmanjka. Vedno znova pa težko čakam konec tedna. Tedaj se s partnerjem običajno odpraviva na vikend, ki sva ga zgradila na levem bregu reke Sore na Trebiji. Prej smo hodili vsi, v zadnjem času pa se največkrat zgodi, da sinova, ali pa vsaj starejši, ostajata doma.

Delo življenje: Iz vašega navdušenega pripovedovanja je moč

razbrati, da vam dnevi preživeti v naravnem okolju vašega vikenda veliko pomenijo.

Majda Bogataj: Res je. Življenje v samoti in tihoti vikenda mi pomeni veliko. Tam sadim rože, urejam vrt, počivam, kadar pa si z Markom zaželiva družine, v goste povabiva prijatelje. Ljudje smo takšni, da si včasih zaželimo tišine in miru, drugič pa je lepo, če je z nami še kdo.

Delo življenje: Imate še kak hobi?

Majda Bogataj: Kakih posebnih hobijev nimam. Je pa še nekaj, kar mi je zelo pri srcu. Rada nabiram gobe.

Delo življenje: Je to že vaša dolgoletna strast ali ste nabiranje gob vzljubili kasneje, ko ste si zaželeli sprostitve v naravi?

Majda Bogataj: Z nabiranje gob me je navdušil partner Marko. To pa pomeni, da jih nabiram že več kot dvajset let. Že preden je prišel v Žiri, je v domačem kraju rad nabiral gobe. Področja okrog Žirov pa sva raziskala skupaj. Sedaj pozna veliko kotičkov, kjer rastejo gobe.

Delo življenje: Drži, da gobe rastejo vedno na istem kraju?

Majda Bogataj: Če ne vemo, kjer rastejo, lahko hodimo ure in ure, pa ni uspeha. Midva greva vedno na ista mesta in nikdar se ne vrneva povsem praznih rok.

Delo življenje: Nabirati gobe je eno, sledi pa priprava in uživanje. Kaj vam je ljubše, gobo nabirati, pripraviti ali pojesti?

Majda Bogataj: Najlepši občutek je, ko zagledam gobo in jo odtrgam. Sama priprava mi ni tako pri srcu. Kar pa se tiče zaužitja, je sicer v redu, toda da bi jih jedli prepogosto, ni dobro. Prav zato se večkrat zgodi, da nabrane ali pa že pripravljene gobe tudi podarim.

Delo življenje: Čeprav je maj, je zunaj toplo, skoraj poletno sonce. Tako vreme nam zvabi misel na dopust. Imate že načrt, kako ga boste preživeli?

Majda Bogataj: Za nekaj dni bomo šli v Fiesio pri Piranu. Letos bomo že tretjič zapovrstjo obiskali ta kraj. Prijateljica ima tam prikolico. Meni je kraj zelo všeč, čeprav z Markom nisva kdo ve kakšna ljubitelja morja, niti drugih potovanj. Zame bi bil čisto dober tudi dopust pri najinem vikendu.

Delo življenje: Postali ste delavka meseca. Ste pričakovali to priznanje?

Majda Bogataj: Niti najmanj. Nič nisem vedela, da sem predlagana in ko me je predsednik uprave obiskal in mi čestital, sem bila zares preseščena.

Delo življenje: Kaj vam nagrada pomeni?

Majda Bogataj: Veliko. Posebej sem vesela, ker so me predlagali sodelavci, ker to pomeni, da me cenijo in me imajo radi. Je pa to tudi obveza, da se bom morala še bolj truditi in biti še boljša.

Jožica Kacin

Viljem Mlinar – Meni je to priznanje za moje dolgoletno delo v podjetju, prav tako pa spodbuda za naprej.

»Za delavca meseca predlagamo Vilija Mlinarja,« je zapisano v obrazložitvi, katere pobudnik je bil vodja oddelka brizgane obutve Roman Krvina. Pozneje, ko je Vili že postal delavec meseca in sva se z vodjem oddelka pogovarjala, mi je še enkrat zatrdil, da v celoti podpira svoj predlog in da meni, da si Viljem to priznanje zasluži. Pismena obrazložitev pa se je nadaljevala takole: »Delovno mesto nastavljalca orodij in stroja – DESMA zahteva ob razdrobljenosti

naročil, raznolikosti modelov, kratkih rokov, različnosti vgrajenih materialov in neprestani potrebi po prilaganju človeka z veliko volje in potrpežljivosti. Biti mora dober organizator, poznavalec postopkov in to Vili nedvomno je. S svojimi predlogi in rešitvami je v pomoč tudi tehnologom in zgled tistim, ki hočejo naprej.« Tak zapis je bil dovolj prepričljiv, da je Viljem (kot je njegovo uradno ime), postal delavec meseca maja.

Delo življenje: Postali ste delavec meseca maja. Pravijo, da je maj najlepši mesec. Kateri letni čas, oziroma kateri mesec pa bi vi opisali kot najlepši? Zakaj?

Viljem Mlinar, nastavljalec orodij in stroja na brizgani obutvi, delavec meseca maja

Viljem Mlinar: Gotovo je to pomlad. Takrat se narava prebuja in tudi v človeku se prebudi neko posebno vznemirjenje.

Delo življenje: Imate v oddelku veliko dela?

Viljem Mlinar: Naš oddelek dela na dve izmeni, na desmi, kjer sem tudi jaz, pa tudi na tri. Trenutno je dela nekoliko manj, zato je popoldne nekaj manj delavcev.

Delo življenje: Večkrat delate na tri izmene. Vas to moti?

Viljem Mlinar: Ne. Navadil sem se, da je tako. Zame to ne predstavlja nikakršne težave. Vseeno mi je, kdaj sem v službi.

Delo življenje: Kaj delate?

Viljem Mlinar: Uradno se moje delo imenuje nastavljalec orodij in stroja desma. Zahteva veliko natančnost. Izdelujemo veliko artiklov, enačic, vsak model ima drugo formo, potrebna je velika pazljivost. Rad opravljam to delo.

Delo življenje: Hitro ste se zaposlili.

Viljem Mlinar: V Alpini sem od maja 1970. Takoj, ko sem končal šolo, sem se zaposlil. Za šolo nisem bil najbolj navdušen. Doma je bilo več otrok in prav mi je prišel vsak dinar.

Delo življenje: Že kar nekaj delavcev meseca izhaja iz večjih družin. Mislite, da se v takih družinah otroci naučijo več prizadevnosti in da to svojo lastnost odnesejo tudi naprej v življenje?

Viljem Mlinar: Zase vem, da sem že od malega vaje delal. Pri nas je bilo šest otrok. Najprej štirje fantje, nato pa še dve dekleti. Bil sem tretji po vrsti. Imeli smo malo kmetije, vendar premalo, da bi dajala primeren zaslužek. Mama ni bila zaposlena. Oče je delal v Alpini. Plača je bila za preživljanje tako velike družine premajhna.

Delo življenje: Tako ste že v rani mladosti skušali sami poskrbeti zase.

Viljem Mlinar: Med počitnicami smo fantje delali v Ceglavnici, kot smo takrat imenovali obrat v Račevi, kjer smo izdelovali opeko. Denar sem porabil zase, vendar ne za izpolnitev kakih posebnih želja. Kupil sem si oblačila, potrebščine za šolo.

Delo življenje: V Alpini ste bili na različnih delih.

Viljem Mlinar: Začel sem v skladišču obutve. Takrat je bilo to v prostoru nad jedilnico. Še dobro se spominjam, kako sva s sodelavcem z vozičkom prevažala obutev. Zaradi pomanjkanja prostora smo imeli najete skladiščne prostore pri Bahaču in v Partizanu.

Delo življenje: Kasneje ste delali v montaži.

Viljem Mlinar: Delal sem na stari desmi. Takrat smo na smučarske čevlje vlivali samo podplat, obutev pa je bila narejena iz drugih materialov. Velik skok naprej v izdelavi smučarskih čevljev je bila izdelava pancerja, ki je bil v celoti narejen iz plastične mase. Kupili smo povsem nov stroj. Pred tem smo tako obutev že izdelovali, vendar smo vlivane dele vozili iz Italije.

Delo življenje: Dodeljeni ste bili za delo na novem stroju. Ste bili ponosni na to?

Viljem Mlinar: Vsak si je želel delati na tem stroju. A ni bilo tako lahko. Naučiti smo se morali nove tehnologije in izdelave.

Delo življenje: Ko ste začeli delati na desmi, še ni bilo hale termoplastov, kjer delate sedaj.

Viljem Mlinar: Ne. Desma je bila v montaži, začetek termoplastov in brizganja pa je bil v hali nad jedilnico.

Delo življenje: Kar nekaj let ste bili na termoplastih.

Viljem Mlinar: Bil sem pripravljalec mas. Na termoplastih naj bi se zmanjšal obseg dela, zato je bilo potrebno nekaj delavcev prerazporediti v druge oddelke. Mislil sem si, da je bolje, da grem prej kot kasneje. Brez odlašanja sem se odločil, da grem v oddelek brizgane obutve, kjer sem sedaj.

Delo življenje: Vaše delo je povezano z upravljanjem stroja, zato ste letos obiskali tudi sejem v Boloniji.

Viljem Mlinar: Sejem je namenjen strojem in opremi za čevlarsko industrijo. Videli smo veliko različnih strojev. Za podrobnejši ogled bi morali biti tam vsaj dva dneva. Kljub temu smo videli veliko različnih strojev. Bil sem presenečen nad velikostjo razstavnega prostora, saj sejma take razsežnosti še nisem obiskal.

Delo življenje: Ste opazili kaj novega, za kar mislite, da bi bilo dobro tudi za Alpino?

Viljem Mlinar: Ponudba je bila zelo pestra, da pa bi bilo kaj posebno revolucionarnega ne vem. Mislim, da je treba dobro proučiti, kadar se odločamo za nakup novih strojev. Vedeti moramo za kakšen namen jih bomo potrebovali.

Delo življenje: Postali ste delavec meseca. Kaj menite da je bil vzrok temu priznanju?

Viljem Mlinar: Da bom dobil priznanje nisem vedel, niti pričakoval. Mislim, da je vzrok moje dolgoletno delo in trud, da potrebno naredim čim hitreje, kakor se da najboljšo in natančno.

Delo življenje: Kaj vam priznanje pomeni?

Viljem Mlinar: Nihče ne more reči, da mu to, da postane delavec meseca, ne pomeni ničesar. Meni je to priznanje za moje dolgoletno delo v podjetju, prav tako pa spodbuda za naprej.

Delo življenje: Spregovoriva še malo o vas, o tem, kako Vili preživlja dneve, ko ni v službi.

Viljem Mlinar: Nekaj časa mi vzame delo na domači kmetiji. Imamo dva bika, toliko, da pospravimo seno, ki pripada naši hiši. Doma pridelamo tudi povrtnino.

Delo življenje: Imate še kak drug hobi?

Viljem Mlinar: Rad kolesarim. Včasih se z ženo odpraviva tudi na kak sprehod ali pohod po okoliških hribih. Taka rekreacija me napolni z novo energijo, čeprav včasih utrujen, se potem bolje počutim.

Delo življenje: Spominjamo se vas tudi kot judoista. Včasih ste trenirali ta šport. Se še kdaj preizkusite v njem?

Viljem Mlinar: Z judom se ne ukvarjam več. Poškodoval sem si koleno, zato sem moral to dejavnost opustiti. Po mojih stopinjah pa gre sin Gregor, ki trenira v Ljubljani, kjer se šola.

Delo življenje: Ste bili dolgo v tem športu?

Viljem Mlinar: Več kot deset let. Bil sem v generaciji ko smo bili judoisti v Žireh dokaj uspešni. Tekmovali smo v slovenski ligi. To so bila skupinska tekmovanja. V eni ekipi je bilo devet ali deset tekmovalcev. Bili smo od petega mesta naprej.

Delo življenje: Omenili ste sina

Gregorja. Imate pa še dve hčerki.

Viljem Mlinar: Najstarejša Simona je zaposlena. Nataša in Gregor pa se šolata v Ljubljani. Hči hodi na ekonomsko fakulteto, sin pa obiskuje srednjo šolo za medijskega tehnikarja.

Delo življenje: Bliža se poletje. Kako preživite dopust?

Viljem Mlinar: Z ženo greva raje v toplice kot na morje. Že včasih, ko je Alpina še imela počitniške kapacitete v Čatežu, smo vsako leto hodili tja. Lani sva bila z ženo v Banovcih. Tudi tam nama je bilo zelo všeč.

Jožica Kacin

Srečanje delavcev tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije je bilo letos na Vrhniki

V soboto, 4. junija je bilo 7. srečanje delavcev tekstilne in usnjarske predelovalne industrije Slovenije. Srečanje je bilo na Vrhniki. Zbralo se je okrog tisoč udeležencev, kar je več kot lansko leto. Druženje je potekalo v športnem vzdušju. Udeleženci so se pomerili v različnih športnih panogah, nekateri so se udeležili pohoda na Planino, ali si ogledali Tehnični muzej v Bistri, drugi pa so samo navdušeno navijali ali pa si krajšali čas s prijetnim druženjem. Po zaključku športnih iger je sledil zabavni del. Za dobro glasbo in ples je poskrbel ansambel Zupan.

Udeleženci iz Alpine smo na Vrhniko odšli ob sedmi uri zjutraj. Bilo nas je za dva avtobusa. Vrnili smo se v poznih večernih urah, kar dokazuje,

Številni udeleženci so se podali na pohod na Planino.

da smo se imeli na srečanju lepo. Naši člani so se pomerili v malem nogometu, sodelovali pa so tudi pri pohodu na Planino. Pri ostalih športih

smo le navijali. Zadovoljni smo bili tudi zaradi dobre organizacije prireditve.

Marjan Cankar

KADROVSKE NOVICE

MAREC

Ob odprtju prodajalne Ptuj II. smo delovno razmerje sklenili s poslovođkinjo Vesno Čuček, ki je še isti mesec prenehala z delom, ter prodajalkama Mojco Petrovič in Andrejo Pinotič, sedanjo poslovođkinjo v prodajalni. V začetku marca je delovno razmerje nastopila Mojca Ložar v prodaji modne obutve, konec marca pa je v prodaji športne obutve pričel delati Tine Troha.

Z delovnim razmerjem sta v marcu prenehala dolgoletna sodelavca Rajko Kosmač iz vzorčne delavnice in Vanja Tavčar iz šivalnice.

APRIL

V mesecu aprilu 2005 je delo v prodajalni Alpina v Kočevju nastopila Klavdija Oberstar.

Iz prodajalne Celje I. je zaradi upokojitve prenehala z delom poslovođkinja Danica Klepej.

Iz prodaje modne obutve je delovno razmerje prenehalo Silvi Frelih.

MAJ

V neposredni proizvodnji so v oddelku termoplasti nastopile delovno razmerje delavke: Simona Lukančič, Alma Selimović, Vesna Oblak in Andreja Laknar.

V prodajalni Ptuj II. je pričela delati prodajalka Aleksandra Krajnc, v novo odprti prodajalni Alpine v Radovljici pa sta delovno razmerje nastopili poslovođkinja Tanja Kalan in prodajalka Vesna Ilić.

Bilo je tudi nekaj prekinitev delovnega razmerja. Iz oddelka brizgane obutve je odšel Lovrencij Treven, iz prodajalne Kočevje Saška Benčina, iz prodajalne Celje I. Katja Žnidaršič ter iz obrata Col presežni delavki Vesna Slokar in Marija Čuk ter Marija Vehar iz oddelka kuhinje.

NAŠIM UPOKOJENCEM v poslednje slovo

Čas se vse prehitro vrti naprej, a ob težkih trenutkih slovesa nam zastane korak, misel zdrsi nazaj v čas skupnih doživetij in življenja. Poslavljamo se od svojih dragih, ki bodo za vedno ostali v srcih domačih, sorodnikov, znancev, pa tudi delavcev in upokojujencev Alpine.

V prvih pomladnih dneh se je za vedno poslovila naša upokojenka **Marija Kavčič**, rojena Dolenc, dne 11. februarja 1924 v Žireh, doma na Polju v Žireh.

Po osnovni šoli se je kmalu po končani vojni zaposlila v podjetju Kladivar. V Alpini je pričela delati v oktobru leta 1961. Takoj ji je bilo dodeljeno delo v oddelku kuhinje, kjer je vestno in z veliko mero odgovornosti opravljala delo pomoč pri kuhanju obrokov. Upokojila se je 30. junija 1979.

Od takrat je prešlo mnogo časa, po upokojitvi je doživela veliko lepega, bili so tudi težki trenutki, sedaj pa je prišlo dokončno slovo od upokojene delavke Marije Kavčič, ki jo bomo ohranili v lepem spominu.

V mesecu aprilu smo se poslovili od ene izmed starejših upokojenk Alpine **Ivane Albreht**, rojene Giacomelli, 22. junija 1912 v Novi vasi pri Žireh, stanujoče Pod Griči 69.

Albreht Ivana je bila kvalificirana izdelovalka gornjih delov obutve. V letih 1933 do 1948 je delala pri samostojnem podjetniku čevljarju Antonu Gantarju. Z delom v Alpini je prvič pričela maja 1948, kjer je ostala do aprila 1954. V Alpini se je ponovno zaposlila februarja 1960, od julija 1964 pa je opravljala delo kontrolorja gornjih delov v šivalnici. Upokojila se je junija 1967 leta.

Vse svoje življenje je bila v pomoč svojim bližjim. Albreht Ivano bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

SODELAVCEM OB UPOKOJITVI

V mesecu marcu so odšli v pokoj sodelavci: **Rajko Kosmač** iz oddelka 610 – vzorčna delavnica, **Vanja Tavčar** iz oddelka 613 – šivalnica, iz prodajalne Celje 1. poslovodkinja **Danica Klepej**, ter iz oddelka 202 – kuhinja **Marija Vehar**.

Sodelavcem, ki so s svojim dolgoletnim delom soustvarjali današnjo Alpino, želimo ob prehodu v tretje življenjsko obdobje predvsem miru in zadovoljstva v domačem okolju, veliko trdnega zdravja, sreče in razumevanja, ter ob vsakem trenutku polno dobre volje in vztrajnosti, kjerkoli in kamorkoli jih bo naprej peljala pot življenja.

Konec marca smo izrekli poslednje slovo naši upokojenki **Matildi More**, rojeni Bradeško, dne 3. marca 1927 v Hlevnem Vrhu, stanujoči na Dražgoški ulici v Žireh.

V Alpini se je zaposlila avgusta 1962. Pred tem je eno leto in pol delala pri Podjetju za urejanje hudournikov. Prva leta zaposlitve v Alpini je opravljala normirana dela, od aprila 1969 dalje pa je bila razporejena v kuhinjo, na delovno mesto kuharice. Svoje delo je opravljala vestno in z veliko skrbnostjo.

Matilda More se je upokojila marca leta 1982. Po upokojitvi je skrbela za dom in bila v oporo svojim najbližjim. Zaradi bolezni je bila kasneje v domu ostarelih v Škofji Loki. A prišlo je dokončno slovo. Matildo More bomo ohranili v toplem in lepem spominu.

Meseca aprila smo se poslovili od naše upokojene delavke **Frančiške Ušeničnik**, rojene Leskovec, dne 16. februarja 1930 v Podklancu. Sedaj je živela na Selu pri Žireh.

Frančiška Ušeničnik se je zaposlila v Alpini junija 1975. Pred tem si je svoj kruh služila doma. Bila je šivilja. V Alpini je najprej delala na normiranih delih kot priučena delavka v montaži, kasneje je pridno in vestno opravljala delo snažilke. Upokojila se je maja 1990. Po upokojitvi je še naprej skrbela za urejenost doma in družine.

Poslavljamo se od naše nekdanje sodelavke Frančiške Ušeničnik. Delavci in upokojenci Alpine jo bomo ohranili v dobrem spominu.

V prvih dneh junija smo se za vedno poslovili od našega upokojeńca **Alojza Kopača**, rojenega, 20. junija 1923 v Novi vasi pri Žireh, stanujočega, Pot na Koče 8, Žiri.

Lojze Kopač se je v Alpini kot kvalificiran čevljar zaposlil v septembru leta 1952. Kasneje je opravil izpit za visokokvalificiranega čevljarja. Najprej je opravljal normirana dela v montažnih oddelkih, nato pa postal kontrolor ter napredoval do mojstra in vodja montažnega oddelka. V pokoj je odšel konec avgusta 1973 kot mojster v finišu.

Lojze Kopač je bil med Žirovci vse do zadnjega, ko mu je teža bolezni to onemogočila, poznan kot dejaven čebelar. Našega upokojenca Alojza Kopača ni več med nami. Ohranili ga bomo v trajnem in lepem spominu.

Kadrovske novice in v slovo ureja Irma Dolenc

Tudi na jubilejnim 15. pokalu Ski Open zmaga ekipi Alpine

Na letošnjem jubilejnim 15. pokalu Ski Open 2005 je nastopilo dvanajst članov ekipe Alpina Racing team. Tudi letos smo gladko zmagali. Veliko zanimanje rekreativcev za to tekmovanje je organizatorja privedlo do tega, da so tekmovanje ločili na sobotni Pokal Toli (otroci do 14 let) in nedeljski Coca cola Ski open.

Kljub temu je bilo na tekmah vedno več kot 200 tekmovalcev. Z organizacijo smo bili zadovoljni, prav tako tudi s promocijo. Posneto in kasneje prikazano je bilo kar precej dogajanj z vseh šestih tekem, ki so potekale vedno na drugem slovenskem smučišču.

Rezultati naših tekmovalcev pa so bili naslednji: ženske nad 51 let – Hedvika Kotar 3. mesto; ženske do 50 let – Anuška Kavčič 3. mesto; ženske do 40 let – Mojca Pečelin 1. mesto; ženske do 30 let – Saša Gortnar 3. mesto; v kategoriji moški 50 do 60 let – Anton Primožič 1. mesto, Marjan Oblak 3. mesto;

Del ekipe Alpine s pokali

moški do 50 let – Marko Ribnikar 1. mesto, Dušan Seljak 2. mesto, Marko Podobnik 5. mesto; moški do 40 let; Pavel Pečelin 6. mesto; moški do 30 let – Dušan Oblak 1. mesto, Gregor Seljak 12. mesto.

Ekipno je 1. mesto dosegla Alpina s 3893 točkami, pred ekipo GSK Mozirje z 2702, in ekipo SD Trimo Trebnje s 2446 točkami. Sodelovalo je 27 ekip.

Anuška Kavčič

Gorska kolesarska dirka imenovana »bajk parti« letos že osmič

Udeleženci po naporni vožnji po gozdnih poteh

Prvi petek v juniju je že osmo leto zapored rezervirano za gorsko kolesarsko dirko »bajk parti«, ki jo organiziramo kolesarski navdušenci iz Alpine.

Po progi, ki je potekala po Štrajtovi grapi s ciljem na Golem Vrhu, se je podalo dvaintrideset kolesarjev. V sončnem vremenu in idealnih pogojih se je najbolje znašel Lojze Oblak. V letu, ko se bo čez dobra dva meseca upokojil, je nam, mladcem, dal še zadnjo lekcijo borbenosti in vztrajnosti. Drugi je bil Stojan Žakelj (doslej je Stojan zmagal šestkrat), tesno za njim pa je bil Toni Tavčar.

Samo Capuder

V soboto, 4. junija 2005 je bilo na parkirišču Alpine tekmovanje v spretnostni vožnji. Priredila ga je AMD Zvezda.

Dr. Marija Stanonik – častna občanka Občine Žiri

Izr. prof., dr. Marija Stanonik, znanstvena svétnica svoje življenje in delo posveča raziskovanju narodopisne, kulturne in literarne preteklosti. Še posebej se trudi, da bi ne šla v pozabo dediščina njenega rojstnega kraja. Predstavila jo je v številnih člankih, razpravah in knjigah. Prva je bila Promet na Žirovskem, sledijo pa ji Čebela – žlahtna spremljevalka slovenske kulture, Štiri matere, ena ljubezen, Dobračeva gori, Ostanite zvesti pevski kulturi Žirov. Je tudi redna sodelavka Žirovskega občasnika. To in še veliko več, kar je dr. Marija Stanonik s svojim dolgoletnim delom, pričevanjem in poudarjanjem vrednot, naredila za Žiri, je povod, da ji je občina Žiri podelila najvišje občinsko priznanje – naziv častne občanke.

Slovesnost ob podelitvi je bila, 26. aprila v Galeriji DPD Svobode v Žireh. Zelo lepo oblikovano listino o nazivu ji je podelil župan Bojan Starman, utemeljitev pa je v treh točkah podal mag. Viktor Žakelj. Za visoko raven prireditve je poskrbel gledališki igralec Ivan Rupnik, ki je na pamet interpretiral Ivana Cankarja, Ivana Tavčarja in tri ljudske pesmi. Nabita dvorana obiskovalcev od blizu in daleč, je pokazala, da dr. Marijo Stanonik spoštujejo, jo imajo radi in so ji to hoteli pokazati.

Dr. Marija Stanonik pa ni le znanstvenica. Leta 1997 je izšla njena pesniška zbirka Raztrgane korenine. S poezijo, ki jo prvič objavlja v našem glasilu, se svojim rojakom zahvaljuje za izkazano čast in zaupanje. J. K.

Dr. Marija Stanonik z listino o nazivu.

Obredni pogledi

Čez most na Trebiji.

Sora na desni strani.

Na znamenito Maharjevo grapo samo še bled spomin,
toda ne zmeraj.

Misel na razmejitev med Gorenjsko in Notranjsko
tam neke ob Pintarjevi domačiji.

Obžalovanje za otrokom, ki je utonil
in je Modrijanovceva pestunja Malka
pritekla zadnji hip, da je na pogrebu nosila venec.
Nikdar ne bom pozabila njenih raskavih rok,
čeprav je bila šolarka, le kako leto starejša od mene.
Nasproti Brezarjeve hiše kdove kako globoko pod rušo
le slutnja nekdanje,

ki jo je spodnesla strašna žirovska povodenj.

Že smo vrhu klanca pri Cenetu,
kjer je mati otrokom sladkala kruh s smetano
in čezenj potresenim sladkorjem.

Tega sem bila kdaj deležna tudi jaz,
kadar sem obiskala njeno Lenčko.

Tako ljubeznivo nisem nikdar več
slišala izgovarjati nobenega imena.

Postaja, kjer sem izstopala leta in leta,
je še samo otožen spomin.

Hruške, ki me je v zgodnjih jutrih
vedno spominjala na kurentovske slike Franca Miheliča,
že zdavnaj ni več.

Še hip in pogledu se odpre žirovska ravnina,
da se razširi srce. Aah!

Oko najprej zazna navpičnici žirovske cerkve,
pred njo nagonsko sluti vodoravnico žirovske šole
in se ustavi ob sivkastih kvadrnih tovarne Alpina.

— — —

To so obredni pregledi.

Vsaka stavba iz časov moje mladosti

mi ima kaj povedati,

čeprav v njej ni več ljudi,

ki sem jih poznala

in so mi številni od njih prijazno odpirali vrata.

Marsikdaj tudi v zadregi

le kaj bi rada od njih,

saj da nič ne vedo.

Poslavljali smo se v zavesti,

kako bogati so, če le odprejo usta – svoje srce in glavo.

Hvala vsem, ki ste mi zaupali.

Tako smo s skupnimi močmi

ohranili v spomin na žirovske poezije belih nitk,

vonj po dreti in usnju,

hrepenenje po luči

in pot v svet,

velikodušnost gasilcev

in uglašenost pevcev,

otroško zagnanost in naveličanost,

odkrivali znamenitost žirovskega govora in še ...

Nikoli vas ne pozabim!

Ljubljana, 24. 5. 2005

Marija Stanonik

Srečanje Moškega pevskega zbora Turističnega društva Briše pri Polhovem Gradcu in Moškega pevskega zbora Alpina Žiri

Turistično društvo Briše pri Polhovem Gradcu je na svoj redni letni koncert povabilo v goste Moški pevski zbor Alpina iz Žirov. Srečali so se v petek, 11. marca 2005 v Polhograjski graščini. Vsak zbor je zapel osem pesmi, največ iz repertoarja ljudskih pesmi s priredbami priznanih slovenskih skladateljev. Moški pevski zbor iz Briš, ki ga vodi Marjan Malovrh, je zajel iz bogate glasbene zakladnice Jakoba Aljaža, Radovana Gobca, Franceta Marolta, Antona Martina Slomška in drugih. Moški pevski zbor Alpina, vodi ga Andrej Žakelj, pa je z izborom segel v pesmi slovenskih pokrajin. Koroška, Prlekija, Prekmurje, Istra so bile predstavljene z eno njihovih pesmi, poleg tega pa so zapeli še rusko in črnsko duhovno pesem. Nastopila sta tudi učenca Jan Koprivec in Lea Laznik, ki sta na syntesizer zaigrala po dve pesmi. Koncert je povezovala Mojca Kucler Dolinar, ki je prijazno približala delo vsakega zbora posebej, s spodbudno

besedo pa je predstavila tudi igranje mladih glasbenikov. Prijeten večer se je nadaljeval na domačiji Pri Bitencu na Brišah. Tu je bilo z okusno večerjo

poskrbljeno še za nujni spremljajoči del vsakega petja, zapeta je bila še marsikatera pesem, tudi tiste, ki so bile sad glasbenih želja. Srečanje tako

rekoč sosednjih krajev je kot že tolikokrat dokazalo, da petje ljudi zbližuje, da spodbuja dobro voljo in krepki prijateljstvo. **Milka Bokal**

Knjižnica Ivana Tavčarja poskrbi tudi za najmlajše

Najmlajši so bili ponosni na priznanja, ki jih jim je podelila Petra Likar.

V tednu knjige, natančneje 22. aprila 2005, so v Knjižnici v Žireh podelili

priznanja otrokom, ki so največkrat obiskali prireditve, ki jih zanje prire-

jajo v Knjižnicah v Žireh in Gorenji vasi.

Lepo število mladih obiskovalcev je s svojimi starši uživalo ob kratkem kulturnem programu. Otroški pevski zbor Osnovne šole Žiri je zapel nekaj pesmic, skupina otrok iz vrta Osnovne šole Žiri pa je odigrala pristrčno igrice. Priznanja je otrokom podelila mladinska pisateljica Petra Likar. Podelila je kar devetintrideset priznanj. To ni malo, če upoštevamo, da so se morali otroci, ki so jih prejeli, ustvarjalnih delavnic ali ur pravljič udeležiti najmanj osem krat. Po podelitvi so se otroci posladkali ob mizi, polni piškotov, bombonov in soka, ki so jih prispevali sponzorji iz Žirov. Za prihodnje leto pa se za otroke pripravlja novo presenečenje.

Majda Treven

Lučka na klekljarskih počitnicah – Knjiga rojakinje Tončke Stanonik

Milena Miklavčič, Tončka Stanonik in Janko Moder.

18. marca je Knjižnica Ivana Tavčarja v Galeriji DPD Svobode v Žireh pripravila predstavitev mladinske povesti rojakinje Tončke Stanonik *Lučka na klekljarskih počitnicah* in romana Janka Modra *Vladar Samo*. Obe knjigi sta izšli pri Mohorjevi družbi. Z avtorjema se je pogovarjala Milena Miklavčič. Gledališki igralec Janez Albreht je prebiral odlomke iz

predstavljenih del. Prireditve je s svojim petjem popestril Moški pevski zbor Alpina, ki je zapel tri pesmi.

Tončka Stanonik je povedala, da jo je nekoč kolega iz fakultete, ki je delal na radiu Slovenija, nagovoril k pisanju. Za radijsko oddajo je napisala, kako je preživljala počitnice in kako sta sestro hodili klekljat k stari mami.

Klekljarske dogodke si je zapisovala in jih shranjevala v posebni mapi. Na neki tiskovni konferenci je srečala slovensko pisateljico, ki ji je zaupala, da jo vabijo, naj napiše nekaj o klekljanju. »Mislila sem si, to bi lahko naredila jaz. O klekljanju veliko vem in od malega znam izdelovati čipke,« je povedala Tončka Stanonik, ki je dejavna članica Združenja slovenskih klekljaric in vseh, ki imajo radi čipke. Urejala je tudi Čipkarski bilten. »Še tiso popoldne sem naredila shemo za knjigo,« je razložila Tončka Stanonik.

V knjigi so zgodbe o Lučki, ki je odšla k babici na počitnice. Tam se je pogosto srečevala s klekljanjem in čipkami. V drugem delu knjige je mali klekljarski leksikon. V njem so opisane čipke, klekljarski pripomočki, tehnika klekljanja, klekljarsko izobraževanje ter čipkarske prireditve in tekmovanja. Sledi poglavje o zgodovini klekljane čipke in razvoju čipkarstva na Slovenskem. Prvi del knjige je ilustriral Jelka Reichman, drugi del pa je opremljen s fotografijami čipk, klekljarskih pripomočkov in dogodkov, povezanih z izdelovanjem čipk.

Jožica Kacin

Bele sanje Mirne Logar

Odlomke iz knjige je prebrala Teja Modic, Marica Albreht pa je nanizala nekaj spominov na Mirno. V ozadju čipke, ki so jih v letošnji zimi klekljale udeležence tečaja.

V mesecu marcu je bila Prodajni galeriji A. Primožič 1888, odprta razstava čipk, ki so jo izdelale udeležence Tečaja klekljanja v sezoni 2004/05. Kot že vrsto let, ga je vodila Marica

Albreht. Tečaj je obiskovalo sedemnajst klekljaric iz Žirov ter bližnje in daljne okolice.

Odpriete razstave je bilo združeno s predstavitev knjige *Bele sanje* Mir-

ne Logar iz Pirnič. Mirna se je rodila s prirojeno boleznijo jeter. Ko je bila stara štirinajst let, je spoznala Marico Albreht, učiteljico in mojstrico klekljanja iz Žirov, ki jo je naučila izdelovanja čipk. Druženje je preraslo v veliko prijateljstvo. Mirna se je zelo veselila razstave svojih čipk, ki so jo pripravljali v Galeriji Primožič. Takrat naj bi prejela tudi diplomu mentorice klekljanja. A tega ni dočkala. »Njeno življenje je ugasnilo, ni pa ugasnil žar, ki ga je zapustila za seboj,« je v knjigi *Bele sanje* Mirne Logar napisala njena mama Mojca Kržišnik – Logar. Lepo oblikovana knjiga, v kateri se prepletajo fotografije čipk, ki jih je Mirna tako rada izdelovala in zapisi o Mirninem življenju, kakor so ga videli nekateri njeni najbližji, mama, oče, učiteljica Marica Albreht, njena razredničarka iz osnovne šole, učiteljici nemščine, Mirin stric, »je spomenik njenemu življenju in delu – njenim sanjam, čipkam« kot sta v posvetilu zapisala njena starša.

Jožica Kacin

Turistično društvo Žiri si prizadeva za lepo urejen kraj – Tudi cvetje na vrtovih, gredicah, balkonih in policah pripomore k temu

Poznavalec in ljubitelj rož Slavko Zgonc je udeležencem dal veliko koristnih napotkov.

V sredo, 18. maja je Turistično društvo Žiri organiziralo predavanje o negi cvetja. Predaval je znani poznavalec in ljubitelj rož Slavko Zgonc. Dvorano Gasilskega doma na Dobračevi je do zadnjega kotička napolnilo nekaj čez dvesto poslušalcev. Tako natančno število so člani Turističnega društva ugotovili po razdeljenih lončnicah, ki so jih udeležencem v znak dobre volje in skrbi za čim lepše Žiri, podarili ob koncu predavanja. Slavko Zgonc je zanimivo predavanje popestril še s prikazi diapozitivov in v marsikomu vzbudil željo, da bi se tudi njegovi vrtovi in balkoni šibili pod težo in v pisanih barvah rož. Slišati je bilo veliko zanimivega in koristnega. Če bo tudi nam uspelo narediti cvetlični raj, bomo videli. Vsekakor pa velja poskusiti.

Jožica Kacin

12 ur nočnega teka

Številni Žirovci so se v noči s petka na soboto 3. in 4. junija spraševali, čemu svetijo svetilke po žirovski obvoznici. Turistično društvo Žiri in Športno društvo Tabor, sta bila, ob pomoči gasilcev iz Žirov in Breznice, že drugič organizatorja dvanajsturnega teka. Letos je bil to nočni tek. Članska ekipa je štela 24 tekačev, menjavali so se na vsakih trideset minut. Namen prireditve je bil, da tečemo neprekinjeno vseh dvanajst ur, kar nam je tudi uspelo. Skupaj smo pretekli 169 kilometrov. V zgodnih večernih urah so prireditelji popestrili tudi osnovnošolci. Le-ti so tekli petnajst minut. Za prihodnje leto želimo, da bi se nam pridružilo več ekip, kar bi prireditev naredilo še atraktivnejšo.

Borut Malavašič

Dopoldne je bila v Partizanu prodaja obutve Alpine.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač čestita dobitniku priznanja za življenjsko delo Janezu Zaklju.

Modna revija in modna obutev Alpina

Modna revija in športna obutev Alpina

Natalija je zapela in zaplesala v družbi poslušalcev iz dvorane.

Zavalovalo je tudi v dvorani.